

Vívóhíradó

A MAGYAR VÍVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1961. február hó

X. évfolyam 2.szám

Bécs város nemzetközi vívóbajnokságai

Dr. Bay Béla beszámolója

A versenyek december hó 8.-tól 11.-ig tartottak, tőr, párbajtőr, nőitőr és kard sorrendben. Színhelyük: a bécsi Stadthalle volt.

A versenyt megelőzőleg délután 6 órakor technikai megbeszélés volt, amelyen a gyorsabb lebonyolítás érdekében elfogadtuk az Osztrák Szövetség javaslatát, melyszerint a nemzetközi szabálytól eltérően az egyes csoportokból való továbbjutást nem holtverseny, hanem az elért találatok szerint állapítjuk meg.

A versenyen a teljes osztrák élgárdán kívül 14 olasz, 16 nyugatnémet, 12 NDK, 2 lengyel, 3 jugoszláv, 3 török, 1 szejzi, 1 luxembourgi és 4 magyar versenyző vett részt.

Tekintettel a versenyzők nagy létszámára és arra, hogy fegyvernemenként csak 1 nap állt rendelkezésre az Osztrák Szövetség a külföldi indulók létszámát 56-ra egészítette ki saját versenyzőivel, és nyolc 7-es csoportban indította meg a mérkőzéseket.

Indulásunk előtt különleges előkészület nem történt, versenyzőink azt az edzőmunkát végezték, amelyet erre az időszakra előírtunk, nevezetesen az olimpia késői terminusára való tekintettel november 1.-től kezdték meg az egyesületi edzéseket, míg a válogatott keret edzések csak december 1.-ével kezdődtek. Ennek dacára versenyzőink kielégítő eredményeket értek el, sőt ha Pappal nem történik egy szerencsétlen sérülés, ezek az eredmények minden bizonnyal jobbakká lettek volna.

Pap a megérkezés napján a villamos lépcsőjén megbotlott és egy szerencsétlen mozdulat következtében oly súlyosan rándította meg derekát, hogy járni is alig tudott. Mint az itthoni vizsgálat kiderítette, ideggyulladás van. Szívós akaraterejét dicséri, hogy ennek dacára végigküzdötte a versenyt, a döntőbe verekedte magát és bár itt már ugyszólván csak állóhelyben tudott dolgozni mégis a körülményekhez képest elég jól szerepelt.

Párbajtőrben Sákovits és Kausz az előmérkőzéseket könnyedén abszolválták, a döntőben azonban Sákovits teljesen elaludt. Időnként briliáns akciókat csinált ugyan, de utánna rögtön mintha nem is az az ember vívott volna a páston. Kausz viszont a tőle megszokott küzdőmódban, szívósan harcolta végig a versenyt, amelyet megérdemelten meg is nyert.

Horváth a kardmérkőzések során könnyed, biztos vívással jutott a döntőbe, ahol az első három mérkőzésében még eddig nem látott nyugodt, fölényes és klasszissal a mézőny fölé emelkedő vívást produkált, amit az is bizonyít, hogy ebben a három mérkőzésében még csak találatot sem kapott és az elért találatok olyan tiszták és meggyőzőek voltak, hogy még elfogult bíraskodás esetén sem lehetett volna másképp itélni. A negyedik mérkőzésében azonban már nem volt ilyen magabiztos, míg az ötödik mérkőzésén az osztrák Wanetschekkel olyan idegesen vívott, hogy el is vesztette. Ettől fogva sokkal rosszabbul és idegesebben vívott, úgyhogy az utolsó mérkőzését Narduzzi ellen elég parázs körülmények között nyerte meg. Ettől függetlenül feltétlenül realisan győzött.

A férfi törverseny győztese a nyugatnémet Geuter, aki abszolút klasszikus stílusban vívta végig a versenyt, amelyet megérdemelten nyert. Igen küzdőképes jó versenyző, egyetlen hibája, hogy kicsit merev. Az olasz La Raggione tehetséges fiatal versenyző, aki azonban még pályája kezdetén van. A többi fiatal olasz nem tudta magát beverekedni a döntőbe.

Az osztrákok inkább szívós küzdőmódrakkal, mint technikájukkal érték el helyezéseiket. Legjobban vívott közülük Kerb, de a meglepetést Bernhardt okozta, aki ugyszólván edzés nélkül indult el és jutott a második helyre. Mutatós vívást produkált az NDK-beli Seifert.

Párbajtőrben az olasz fiatal gárda nagy létszámmal képviseltette magát. Sőt a párisi Monal verseny győztese az óriás termetű Marini is eljött a versenyre. Középdöntőig

biztosan is vívott, itt azonban nem bírta fizikummal és egy győzelemmel kiesett. Két tehetséges vívójuk viszont Cipriani és az olimpiai döntős Breda a döntőbe került és ott elég jól küzdött.

Másodiknak helyezett nyugatnémet Geuter, küzdőképességét bizonyítja, hogy az előző napi törverseny után itt is csak hajszáll választotta el attól, hogy az első helyért holtversenyt vívjon Kausszal, aki Breda elleni utolsó mérkőzésében 5:4-es győzelmével szerezte meg a 6. győzelmét. Az NDK-beli Kaiser itt is tetszetős technikás vívást mutatott.

A női törversenyben Colombetti győzelme teljesen megérdemelt volt, hiszen komoly ellenfele tulajdonképpen csak az osztrák Grötzer volt, mert a nyugatnémet Mees ezen a versenyen formája alatt vívott. Colombetti tőle szokatlan erélyes vívást produkált, különösen tempó-akció voltak eredményesek és nagyszerűen ki tudta használni hosszúságát. Ugyancsak jól vívott az osztrák Katlen, aki egyedül verte meg Colombettit. Ebben a döntőben is elismerésre méltó formában vívott a keletnémet Tänzer.

A keletnémetek a szurófégyverekben elismerésreméltó fejlődésről tettek tanúságot.

Kardban ugyancsak nagy létszámmal vettek részt az olasz fiatalok, akik között a válogatott Narduzzi játszott a primet. Rajta kívül Fini és Calzia a döntőbe jutott. Narduzzi a tőle megszokott vívást produkálta és a szövetségi ellentétek miatti egyéves kihagyása után ismét felfelé ívelő formát mutat. Calzia tehetséges fiatal versenyző, de idegekkel nem bírja a versenyt és nem mindig viselkedik úgy a páston, ahogy az az ilyen fiatal versenyzőtől elvárható volna. Az osztrákok kardban igen komoly fejlődést tanúsítottak különösen Ulrich, Wanetschek és Filcz fejlődtek sokat.

A török Misirli temperamentumos harcos, de technikailag még sok tanulnivalója van.

Ezen a versenyen is kidomborodott, hogy az egyes nyugati szövetségek igen nagy súlyt helyeznek vívósportjuk fejlesztésére, amit különösen az olasz és nyugatnémet versenyzők nagy létszáma is bizonyít. Ezenkívül elmondták az olaszok, hogy milyen intézkedéseket tettek a vívósport fejlesztése érdekében az élvonal foglalkoztatása, vívómesterek képzése /a legelismertebb edzők szövetségi javadalmazás ellenében kötelesek 4-4 fiatal edzőt nevelni és ezekkel foglalkozni az edzések alatt/. A fiatalság nevelésére pedig nagyobb városokban centrumokat állítottak be, ahol mintegy 2-300-as létszámmal a nap legkülönbözőbb idejében 4-4 edző foglalkozik csoportonként a fiatalokkal, akiket felszereléssel is ellátnak.

Az Osztrák Szövetség nagyon kérte, hogy a jövőévi versenyükön is képviseljük magunkat, továbbá kéri, hogyha erre lehetőség van egy élvonalbeli edzőt 1 hétre küldjünk ki, aki az osztrák mesterekkel szakmai természetű megbeszéléseket folytatna.

KOVÁCS PÁL:

Helyezzünk nagyobb súlyt a módszeres asszózásra

Róma óta sok vita tárgyát képezik a versenyzők jobb felkészítésének módjai. Kovács Pál olimpiai bajnokunk e témakörbe tartozó érdekes cikkét azzal adjuk át a nyilvánosságnak, hogy üdvös volna, ha edzőink és versenyzőink hozzászólnának a felkészülés eme fontos részproblémájához.

/A szerk./

A vívóterembe lejárva és az edzéseket végignézve, szakszemmel azt lehet tapasztalni, hogy vívóink nagy többsége nem fektet súlyt a kellő mennyiségű és módszeres szabdvívás folytatására.

Fiatal, ifjúsági versenyzőinknél is gyakran látni, hogy a vívóteremben ülve, türelmesen várnak, amíg edzőjük szólítja őket iskolavíváshoz. Rövidebb-hosszabb iskolázás után egy keveset asszózunk, annak is egyetlen célja, akárhogy, csak eltalálni az ellenfelet, és utána-, mintegy kielégülve, hogy napi sport munkájukat elvégezték - elégedetten távoznak.

Egyre inkább kezd vívóink körében tért hódítani az a téveszme, hogy jó eredmények eléréséhez egyedül üdvözítő ut az edzővel történő minél több iskolavívás. Igen sokan az edzőtől várnak csodát és ha nem lesznek mindjárt "bajnokok", vagy kedvüket veszítik, vagy azon fáradoznak, hogy más mester kezei alá kerülhessenek és egy pillanatig sem gondoltak arra, hogy talán nem is a mester a hibás, hanem éppen ők, akik saját sikerük érdekében vajmi keveset tettek.

Fenti megállapítások alól, sajnos elsőosztályú versenyzőink nagyrésze sem kivétel.

Igen, az iskolavívás rendkívül fontos, de nincs az a nagy tehetség, aki csak iskolázással nagy eredményt tudna elérni. És éppen ezért e soraimmal szeretném fiatal vívótársaimat meggyőzni arról, hogy az eredményes fejlődés és a siker a vívósportban, a szakszerű, precíz iskolavívás mellett, csak a minél több módszeres asszózáson keresztül érhető el.

Nézzük először azt a kérdést, hogy edzéseinken az iskolavíváshoz viszonyítva, mennyit asszózunk.

Az iskolavívás csak akkor mondható egy versenyző vívó szempontjából eredményesnek, ha azt követi az iskolában tanultaknak a gyakorlatban való helyes átültetése, vagyis mindazt, amit az edzőtől tanultunk, ellenféllel szemben, asszóközben is a helyes mozdulatokra ügyelve, legalább ugyanannyiszor gyakoroljuk, mint az iskolában. És ez nem is lesz könnyű feladat, ha helyesen akarjuk végrehajtani, különösen akkor, ha figyelembe vesszük a következő megállapításokat: 1./ Iskolavívás alatt az edző az akciók gyakorlását elősegíti, megkönnyíti. 2./ Asszózás közben az ellenfél az akciók gyakorlását megnehezíti. 3./ Hogy az iskolában tanult akciót asszóközben végre tudjuk hajtani, ahhoz előkészítő mozgásokat, akciókat kell végezni /megközelítés, áltámadás, távolság belépés, stb./ 4./ Sokszor az ellenfél elgondolásainkat teljesen keresztül huzza. E négy pontban foglalt megállapítások természetessé teszik azt, hogy az akcióknak asszó közbeni gyakorlása lényegesen több időt fog igénybe venni, mint az edzővel való gyakorlás.

Tapasztalat szerint iskolában félpercenként átlagosan 5 akciót gyakorolhatunk, míg komoly asszóban félpercenként átlagosan 1 akciót számíthatunk. Ebből világosan kitűnik, hogy ha a vívó az iskolán gyakorolt összes akciót ugyanannyiszor meg akarja próbálni ellenféllel szemben is helyesen végrehajtva, már is öttször annyi időt kell az asszózásra fordítani. Pedig azt hiszem, senki sem kételkedhet abban, hogy ha az edzővel egy akciót ötször gyakorolunk, azt asszó közben, edzői segítség nélkül, az ellenfél által elének görditett akadályokkal, tehát sokkal nehezebb körülmények között, nem kevesebbszer, hanem még sokkal többször kellene gyakorolnunk.

Fenti kis számvetésemnél csak a technikai felkészítésünkre fordított időt vettem figyelembe. Ha tekintetbe vesszük még a taktikai elgondolásokra és azok kivitelezésére fordítandó időt, továbbá azt, hogy nagyon sok olyan akció van, amit a vívó az edzőjével nem gyakorolhat és e tekintetben csak szinte magára utalva, az asszó közben kell gyakorolni /mint különféle támadások különböző ütemekben való végrehajtása, védek pl. flessztámadások ellen, támadások jó tempóban való indítása stb./, valamint azt is, hogy az ellenfél sokszor keresztel elgondolásainkat, akkor megállapíthatjuk, hogy az öttszörös idő valóban csak a minimális.

Az az iskola, amelyet nem követ megfelelő mennyiségű helyes és módszeres asszómunka, versenyeredményesség szempontjából szinte kárba vesztettnek mondható, csupán kondicionáló hatása lehet, azonban erre éppen nem az iskolavívás, hanem elsősorban a szabadvívás kellene, hogy szolgáljon. Ezen megállapításom alátámasztására példaként meg kell említenem azt, hogy igen sok elsőosztályú vívónk van, aki edzőjével szinte tökéletes iskolát tud bemutatni, ugyanakkor a küzdőtéren a legelémibb technikai hiányosságokat mutatja. Minek lehet ez másnak a következménye, mint annak, hogy az illető az iskolavívást nem ültette helyesen át a gyakorlatba a szabadvíváson keresztül, nyilván nem is fordított elég időt és súlyt a módszeres asszózásra. Erre a megállapításra utal az a tény is, hogy elsőosztályú vívónk nagyrésze egyoldalú és nem elég változatos akciókban.

Az iskolavívás mennyiségét és erősségét természetesen az edzőnek kell megállapítani egyének adottságaihoz mérten, de minden esetben figyelemmel kell lenni arra, hogy a tanítvány oly mértékben ki ne fáradjon, hogy rövid szünet után ne tudjon teljes értékű asszóvívást végezni, és ne tudjon eleget tenni annak a fontos követelménynek, hogy az iskolagyakorlatokat legalább ugyanannyiszor asszó közben is gyakorolhassa.

Összegezve az edzési időre vonatkozóan fent elmondottakat megállapíthatjuk, hogy kinek-kinek adottságainak megfelelően kell az összedzési időt megállapítani, azon belül azonban minden versenyzőnek minimálisan ötször annyi időt kell módszeres asszózásra fordítani, mint iskolázásra. Alapozási időszak alatt természetesen az iskolavíváson legyen a nagyobb súly, épp úgy a kezdő vívónál is mind addig, míg a versenyzői szintet el nem éri. Az iskolavívás és a szabadvívás arányának fenti számszerű kifejezésével érzékeltetni kívántam azt, hogy mennyire változtatni kell a jelenleg fennálló edzés módszerén, amelynél az iskola- és asszóvívás aránya tapasztalat szerint nem több, mint 1:2-höz, és sokkal többet és módszeresen kell asszózni versenyzőinknek, mert ez az egyetlen út az eredményes fejlődésen keresztül a siker eléréséhez.

Ezek után pedig szeretnék az általam eddig is sokat emlegetett módszeres szabadvívás mikénti lefolytatásával kapcsolatosan vívótársainknak néhány jó tanáccsal szolgálni, melynek alkalmazása bizonyosan minden vívónak csak hasznos lehet.

Az asszóvívásra szánt időt célszerű két részre bontani. Ezt lehet minden ellenféllel szemben megtenni, vagy ellenfelek szerint megosztani. Hogy mennyi legyen időben az egyik és a másik rész az egyénektől függően lehet más és más, csak arra ügyeljünk, hogy a második rész ne legyen kevesebb, mint az asszózásra fordított összéidő egyharmada.

Az asszózás első részében ne az legyen a fő cél, hogy az ellenfelet mindenáron eltaláljuk, hanem igyekezzünk elsősorban is az iskolavívásnál tanult akciókat a gyakorlatba átültetve, helyesen végrehajtani, vegyük magunkat ilyenkor önkontroll alá, s ha valamit rosszul csináltunk, igyekezzünk azt korrigálni.

Ilyenkor mindig magunkra erőszakolva olyan akciókkal próbálkozunk, amelyeket rendszerint versenyeken sohasem, vagy csak nagyon ritkán, avagy rosszul alkalmazunk. Ezeknek a folytonos gyakorlásával érhetjük el azt, hogy minél többféle támadó, védő, közbetámadó stb. akció váljon bennünk helyesen reflexszerűvé. Ezzel vívórepertoárunkat nagyban növeljük, választékosabb tesszük vívásunkat, amivel nagyon megnehezítjük majd ellenfeleinknek azt, hogy kiismerhessenek bennünket. Ezen gyakorlatokhoz rendelkezésre áll a különféle vívóakciók szintje kimeríthetetlen tárháza. Pl. egyfajta támadást is számtalanféleképpen lehet helyesen vég-

rehajtani. Lehet közép és nagy távolságról, lassu indítással és gyors befejezéssel, vagy folyamatos gyors, vagy lassu mozdulattal, az ellenfél lábmozdulatáról vett tempóra, vagy saját tempóra, a láb mozdulatok különféle ütemezésével stb., stb. Ezeket a módozatokat is változtassuk mindig asszózásunk során, hogy ezen a téren se maradjunk egyoldalúak.

A legnagyobb gonddal gyakoroljuk az egyenes támadásokat, mert a villámgyors egyenes támadással érzékennyé tett ellenféllel szemben könnyű az összetett akciókat sikerrel alkalmazni. Egyenes támadást csak jó tempóban indítva lehet biztos sikerrel végrehajtani. Ha jó tempót fogunk, akkor is számolni kell az ellenfél hátrahúzódásával, ezért a jó tempót is lehetőleg akkor használjuk ki, mikor az ellenfél középtávolságra zárja a távolságot. De saját előre mozgással is kikényszeríthetjük a középtávolságon adódó jó tempót. A tempót általában az ellenfél lábmozgásáról kell érzékelnünk.

Előremozgásunkkal állandóan ne szorítsuk ellenfelünket, inkább játszunk a távolsággal, hol zárni, hol nyitni, mert ha ilyen módon mi irányítjuk a vívó távolság állandó változását, annak előnyeit mindig mi fogjuk tudni kihasználni a magunk javára. Ez esetben ugyanis a jó tempót nem az ellenfél, hanem mi fogjuk időben hamarabb érzékelni. Az ellenfélnek a folytonos szorítása vezet a ma oly sokszor látható tempó commune-ra, vagy a versenybírók részére a legnagyobb gondot okozó, kis különbséggel végrehajtott, együttesnek is mondható kétes találatra.

Módszeresen, előre elhatározottan gyakoroljuk a védéseket még akkor is, ha azok kezdetben nem sikerülnek és így ellenfelünktől több találatot kapnánk. Mindig ügyeljünk arra, hogy a cselekre ne reagáljunk, csak a szurást, vagy vágást háritsuk az utolsó pillanatban. Ilyenkor természetesen igen fontos a jó távolságtartás, különösen flesstámadással szemben. Ilyenkor apró, de gyors lépésekkel, vagy ugrásokkal menjünk hátra arra törekedve, hogy minél kevesebb ideig legyen lábunk a levegőben, a talajtól elszakadva, mert akkor amikor nem állunk a talajon mindkét lábbal, védőképtelenek vagyunk. Ellenünk irányuló flesstámadás esetén középtávolságnál közelebb ne engedjük az ellenfelet. Olyan ellenfelekkel szemben, akik hosszú cseltámadással és jól előre adott pengével támadnak, célszerű gyakorolni hátramenet közben is, de belépve is, a pengét elfogni és ripoosztolni. Kardvívóknál flesstámadás ellen a primszekond-quint védőrendszert gyakoroljuk, mert ez sokkal hatásosabb a másíknál. Itt is csak néhány gyakorlási szempontot vázoltam és szeretném minden vívónak emlékezetébe vésní, hogy a védéseket nem lehet elégszer gyakorolni, fontosságát tekintve pedig megjegyezhetjük, hogy csak az mer és tud közelebbi az ellenfélhez támadás végrehajtása céljából, aki bizik a védésében.

Az asszózásnak az első részét az jellemezze, hogy az egyes akciókat tudatosan, előremegfontoltan gyakoroljuk, úgyelve a helyes technikai kivitelre és az akciók változatosságára, ezekkel kapcsolatosan mindig célokat tűzve magunk elé.

Ezzel szemben az asszózás második részében legyen a szó az igazi küzdelemé. Míg az első részben technikánkat csiszoltuk és repertoárunkat növeltük, addig most a találatra menő küzdelemben a versenyzéshez szükséges fizikai és lelki tényezők maximális kifejlesztésére, valamint taktikai készségünk növelésére kell törekednünk. Itt most már nem önmagunkat figyeljük sullyal, hanem szinte kizárólag az ellenfélre és annak megmozdulásaira összpontosítjuk figyelmünket. Most már arra törekedjünk, hogy az ellenfélnek minél több találatot adjunk és mi annál kevesebbet kapjunk. Ne kockáztassunk és ne próbálgassunk. Itt a már ösztönössé és reflexszerűvé vált akciók fognak inkább előtérbe kerülni. Soha ne egy akcióra gondoljunk, hanem egyszerre többre és ugyanakkor legyünk mindenre felkészülve. Összpontosítsunk, figyelve az ellenfél mozgását, a jó tempó érzékelésére, amely ösztönösen, reflexszerűen kell, hogy kiváltsa a megfelelő támadás azonnali végrehajtását. Ha az ellenfél nem ad tempót, akkor azt magunknak kell kikényszeríteni előkészítő mozdulatok, áltámadások, leplező mozgások vagy a távolsággal való játék révén történő távolság belopás által. Ha az ellenfél támadásunkhoz nem ad megfelelő tempót, előkészítés nélkül ne támadjunk.

Törekedjünk arra, hogy minden izmunkat és ízületünket lazán tartva, mindig könnyed, játékos, de ha kell villámgyors, szabatos mozgásokból tevődjenek össze akcióink. Soha ne erőlködjünk, mert az un. "rukkolással", "gürcöléssel" igazán eredményesek soha sem leszünk.

Adjunk helyt taktikai elgondolásainknak is és ilyen irányu készségeinket állandóan fejlesszük és legyen az asszózás nem csak fizikai, hanem pszichikai tréning is, mely kérdésekkel más alkalommal szeretnék foglalkozni bővebben.

Nagyon fontos, hogy minél több, más és más stílusu ellenféllel asszózzunk. Vivjünk nálunk erősebb ellenfelekkel, de épp úgy gyengébbekkel is. A nálunk gyengébb ellenfelek igen alkalmasak arra, hogy főleg a módszeres asszózás I. részében foglaltakat gyakoroljuk velük szemben. A második részben említett találatra menő asszózást pedig akként végezzük velük eredményesen, hogy ha önmagunkat jobban megszorítjuk pl. azzal, hogy lehetőleg 10 találat adása közben, kettőnél többet ne kapjunk.

Az asszózásnál tűzzünk magunk elé mindig célokat. De a cél ne az legyen, hogy az elkövetkező versenyen döntőbe kerülök, vagy megnyerem, hanem olyan legyen, amely technikánk csiszolását, taktikánk javítását, vívó repertoárunk bővítését, tuserősségünk fokozását, a versenyzésnél előnyös pszichikai megnyilvánulások ébrentartását, ill. fejlesztését és gátló körülmények leküzdését szolgálják. És ha mindezen részlet célok elérése ill. megvalósítása érdekében a vívósport iránti szeretet és ambíció által vezérelve, időt, s fáradságot nem kímélve, mindent megteszünk, akkor a győzelem magától fog önlünkbe hullani.

A párisi MARTINI TÖRVERSENY beszámolója

A Ligue de L'Academie de Paris rendezésében került lebonyolításra a Martini cég meghívásos férfi törversenye 1960. december 10.-11.-én Párisban a Couberten stadionban.

A rendezők meghívására Kamuti Jenő és Gyuricza József utaztak ki Párisba Kádas István, és Tábori István kíséretében.

A Martini versenyen résztvevő két vívó erre a versenyre speciális felkészülést nem végzett. Mindketten résztvettek az olimpián, és hazaérkezésük után november 1.-ig pihentek. November 1.-én kezdték meg az edzéseket. Az edzések jellege, mint a keret többi versenyzőjénél is nem formába-hozó. A versenyzők nem voltak a formájuk teljében. Kamuti Jenő éppen kezdett kijönni a mintegy éve tartó hullámvölgyből, Gyuricza viszonylag elég jó formában volt.

A versenyt szombaton 10.-én kezdték körmérkőzéses rendszerben. Itt a francia vívók vettek csak részt, míg a külföldi meghívottak csak 11.-én vasárnap reggel 9 órakor kapcsolódtak be a küzdelembe. Vasárnap 32 vívót soroltak a direktkieséses küzdelembe. A besorolás magyar részről nem volt a legkönnyebb, de különös hátrányt nem jelentett.

Kamuti az olimpiai II. helyezett Sissikin után a második, Gyuricza pedig a Midler és Jay után az V. helyre került. Így Gyuricza a felső ágon versenyzett ahol Sissikin Jay, Carpaneda, Netter és Barabinó voltak az erősebb versenyzők, Kamuti pedig az alsó ágon vívott, Midler, Szvesnyikov, Magnannal együtt.

Gyuricza első ellenfele a francia Siretti volt. A mérkőzést a francia Nigron vezette. Ezt az akadályt versenyzőnk biztosan könnyen vette, végig vezetett és egy percig nem volt kétséges győzelme. Az asszó a következőképpen alakult: Gyuricza gyors támadásai és egy parád-riposztja révén 3:0-as vezetésre tett szert, majd 3:1, 4:1, 7:3, 9:4 állás után imponáló túsaránytal és végig biztos nyugodt vívással 10:4 arányban győzött, így a 16 közé került.

A következő fordulóban ellenfele Revenu volt, aki Netter legyőzése révén /11:9/ jutott a 16 közé. Gyuriczának ez a győzelme már nem volt olyan fölényes. Az asszót 10:7 arányban állandóan egy-két találattal vezetve megnyerte, de ezért igen erős küzdelmet kellett végig vívnia. Ellenfele igen jól vívott és nagy ellenállást tanúsított. Fémjelzi tudását, hogy a budapesti V.B. második helyezettje Netteren aratott győzelme révén jutott a 16 közé. Gyuriczának ez a győzelme igen értékes volt. E győzelmével biztosította a nyolc közé jutását.

Kamuti Jenő nem kezdett olyan simán, mint Gyuricza. Az ő első ellenfele a fiatal bordeauxi töröző Bertini valamivel erősebb volt, mint Gyuricza első ellenfele, de idegesen kezdett, s ehhez járult, hogy tőre nem volt tökéletes, pengeütésre fehéret jelzett, sőt a pástot is kétszer cserélték a csörte közben. Mindez eléggé kizökkentette őt a szokásos vívásából, s így történt, hogy végig fej-fej mellett haladva küzdöttek. 1:1, 6:6, 7:7-re alakult a csörte, majd Kamuti két gyors támadása után 9:7-re elhuzott és kissé megkönnyebültünk. Kiderült azonban, hogy korai volt a megnyugvásunk, mert csak ezután vált még izgalmasabbá a küzdelem. Egy találat kellett volna még, hogy győzelmet arasson, ezt kissé sietve szeretne volna már beadni - hisz a csörte a fegyver és a pást cserék végett igen hosszúra nyult - és ez lett izgalmaink okozója. A sietés megbosszulta magát és 9:8, majd 9:9-re alakult az eredmény. Ez azt jelentette, hogy újra két találat különbséget kell elérni a győzelem biztosításához. Ekkor azonban - amikor mi leginkább szurkoltunk - Kamuti nyugodtabbá megfontoltabbá vált és két tőle megszokott patinándós támadásával fejezte be az asszót és vég-eredményben 11:9-re győzött. E nehéz győzelme után a 16 között már sokkal biztosabb s talán a nap legnagyobb fölényel vívott asszóját vívta E.Rodacanachi ellen. Ebben az asszójában nyoma sem volt a küszködő, ideges, előbbi versenyzőnek. Biztos, könnyed, ellenállhatatlan támadásaival szinte elmosta ellenfelét, aki nem tudott mit kezdeni Kamuti fergeteges támadásaival. Ha közbe szurt, támadás közben elfogta a közbeszűrő pengét, vagy egyenesen szurt, ha védett az ellenfél akkor a védés megkerülésével fejezte be támadásait, végül jó vívással 10:1 arányban győzött.

Ezzel mindkét versenyzőnk bejutott a legjobb nyolc közé, s a délelőtti versenyzést befejezték. Majd könnyű ebéd és a szállodában eltöltött pihenő következett.

Délután 3 órakor folytatódtak a küzdelmek az átrendezett és szépen dekorált teremben. A döntőt a nyolc közé jutott versenyzők bemutatásával kezdték. Mindkét versenyzőnk, de főleg Kamuti lelkesen köszöntötte a mintegy két és félezer néző.

Első párnak Sissikin és Barabinó állt fel. Igen izgalmas fej-fej melletti küzdelemben végül is Sissikin győzött 12:11-re /idő lejártával./ Ezután következett a Gyuricza-Jay asszó. Részünkről kissé ideges várakozás előzte meg az összecsapást. Ugyanis a délelőtti forduló után szóba került, hogy szívesen ellenfelet cserélnének versenyzőink, egymás ellenfeleivel jobban tudnak vívni. Egyszóval érezték, hogy a délutáni versenyen nehezebb dolguk lesz. Az asszó Gyuricza támadásával kezdődött. A támadás meg is ült, de érvénytelen helyen. A második támadást ami nem a legjobb tempóban volt indítva Jay kivédte és a riposztja pontosan ült. 0:1. Ezután egy Gyuricza támadás után közelharc alakult és versenyzőnk egyenlített 1:1, majd Jay vette át a támadást. Gyuricza védett és a vonalig hátrált. A vonal-

nál Jay erőltette a támadást Gyuricza védés-visszaszurással megszerezte a vezetést 2:1. Jay további támadásokkal kísérletezett és Gyuricza biztosan parázolt és ríposztzott, 3:1. Gyuricza érezte, hogy Jay-nak rosszak a támadásai és hagyta támadni. A két parád-ríposzt után egy szép feltartó szurással 4:1-re alakult az eredmény.

Kezdett az idegességünk felengedni és örültünk Gyuricza jó vivásának. Az öröm ismét korainak bizonyult. Jay a méterig szoritotta versenyzőnket és itt sikerült a támadása, 4:2. Ezután egy jó időben végrehajtott fless támadással 4:3-ra alakult az asszó állása. A két találat elég gyors egymásutánjött, az egyébként sok előkészítéssel tarkított hosszadalmas asszóban. Gyuricza is meglepődött és mintha idegessebbé vált volna. Támadni kezdett. Első kupé támadása fehéren ült, a második azonban jó helyen 5:3 ismét két találat előnye volt. Következő támadását azonban Jay kivédte kvart-parád-ríposztja biztosan ült 5:4. Ezután egyikük sem határozta el magát támadásra. Hosszu tapogatózás folyt végül Jaynak sikerült egyenliteni 5:5, majd utána támadásával ismét a vonalig szoritotta versenyzőnket, itt egy igen szép találattal, méteren kontra-ríposzttal Gyuricza ismét vezetésre tett szert 6:5. A vezetés azonban nem sokáig tartott, mert Jay egyenlített 6:6, majd egy flesstámadása révén ismét ő vezetett 6:7, bementék az 1 percet. Már nem igen volt remény. Jay kihasználta Gyuricza időzavarát és huzta az időt hátrált, zavart, eltelt 20-25 másodperc egyetlen támadás nélkül. Gyuricza érezte, hogy telik az idő és tempót nem várva támadott. Jay védte és 6:8-ra alakult az eredmény, két találat előnyt lehetetlen behozni. Gyuricza támadott, támadott, de redménytelenül, sőt egyik támadás után még egy találatot kapott 6:9 s ezzel ért véget a mérkőzés. Lejárt az idő. Végeredmény 10:7 Jay javára.

Gyuricza a kezdeti biztos, könnyed vivás után kissé idegessé vált. Határozottan balszerencsés volt, végig vezetett. Jay az egyperc bementésakor egyszer vette át a vezetést, ami elég is volt győzelméhez, mert ezután már ő tudott irányítani. Gyuricza ezzel a további versenytől kiesett.

A következő mérkőzésre Midler és Magnan áll fel. Végig izgalmas fej-fej melletti küzdelemben végül is 15:14-re Magnan nyert. Midler többször is vezetett 2:3 találat-tal, de Magnannak sikerült egyenliteni asszóállását, 4:2, 6:3, 7:7 /bementék az 1 percet/ 8:8-nál lejárt az idő. 14:14-re egészítették ki az eredményt, ezután Midler támadása pasz-széra ment és Magnan közbeszurása ült.

A négy közé jutásért Kamuti Jenő-Szvesnyikov vivott utoljára. Az asszó elég rövid ideig tartott Kamuti támadásai rendre nem sikerültek, vagy rövidek voltak, vagy érvénytelen felületek ülték. A hegyvezetése bizonytalan volt. Bár Szvesnyikov győzelme 10:3, igen nagy fölényről tanuskodik, a mérkőzésben ez nem domborodott ki. Kamuti kezdeményezően, támadó szellemben vivott, mint mindig. Most azonban előfordult, hogy ötször egymás után ült a támadása érvénytelen felületek. Szvesnyikov 4:0 vezetésekor is még nem láttuk elvesztettnek a mérkőzést. S mint ezt később ő maga is mondta ő is így érezte 4:0 után ötször szurt fehéret. Hol a vállat hol a háromszög mellett 2-3 cm-el talált, hol a sisak szakállát szurta meg és csak a hatodik támadása ült jó helyen. 4:1, 6:3-ra alakult az állás, még mindig volt reményünk. Szvesnyikov azonban a nagy előny hatására nyugodtan igen jól vivott. /Szerintem a nap legjobb vívója ő s nem Sisikin a verseny győztese volt/. Végül is az egyre reménytelenebb helyzetben vivó Kamuti visszaesett és 10:3 arányban vereséget szenvedett.

Versenyzőink eredményeivel meg lehetünk elégedve. Gyuricza ez alkalommal szerepelt e versenyen a legjobban. Kamuti e versenyen elért eredményeihez képest gyengébben szerepelt, de megállapítható, hogy a Sisikin, Barabino, Gyuricza, Jay, Midler, Magnan, Szvesnyikov és Kamuti 8-as egy VB. vagy olimpiai döntőnek is beillik. Tehát az V.-VIII. helyezés, jó eredmény, különösen ha figyelembe vesszük, hogy a versenyt direkt kieséses rendszerben vívták. Hiszen egyetlen vereség elég volt a kieséshez.

A döntő többi résztvevői közül kiemelkedtek a szovjet törözők. Mindhárman jó küzdőszellemben versenyeztek és technikailag is sokat fejlődtek. Ők sem voltak a legjobb formájukban. Közülük Szvesnyikov vivott végig biztosan.

Az angolok ismét Jay-t és Hoskynst indították, vivásukat ismerjük. Jay szerencsével jutott a 4 közé. A legjobban szerepelt a két francia vivó Magnan és Barabino igen nagy erőt képvisel nem sok híjja, hogy még jobb eredményt nem értek el. Barabino csak egy találattal maradt alul Sisikinnel szemben. Magnan fiatalos, kemény ököltartásu balkezességét jól kihasználó tehetséges vívóként versenyzett ez alkalommal is. Vele komolyan erősödik a francia csapat. Kár, hogy D'Oricola és Closset nem indult. Az olaszokat csak Carpaneda képviselte, vivása nem volt meggyőző, a nyolc közé már nem tudott bekerülni.

A III. Nemzetközi Martini férfi törverseny után a kupáért folyó pontversenyben Kamuti Jenő maradt az élen.

Tábor István

Kárpáti Rudolf a Veszprém megyei vívók patronálója. A Középdunántúli Naplóban olvassuk, hogy olimpiai bajnokunk a Veszprém megyei Vívószövetség felkérésére elvállalta a Veszprém megyei vívók patronálását. Üdvös volna, ha ez a szép gesztus követőre találna bajnok-vívóink körében és vállalnák egy-egy vidéki szövetség patronálását.

TEHETSÉG ÉS SZORGALOM *kell ahhoz, hogy „nagy” vívó lehessen valakiből*

Tehetség szorgalom nélkül és fordítva, szorgalom tehetség nélkül nem szül igazi "nagy" vívót. Erre egy példát szeretnék elmondani, amely igen régi keletű, de érdeklődésre tarthat számot.

Neralic Mihályról, a bécsujhelyi mesterképző intézet egykori tanáráról, egyben a világ egyik legkiválóbb vívómesteréről van szó. Róla, akit személyesen is jól ismertem, bizony sok példaadó dolgot lehet elmondani.

Neralic, Horvát ország egyik vadregényes táján született, ahol a medvék nem mentek ritkaság számba. A gyerek "Mica"-nak legjobb barátja, játszótársa egy kedves kis medvebocs volt. Órákhosszat eljátszottak egymással. Ilyenkor a bocs - Mica mozdulatai elől, amelyek neki nem voltak inyére - mancsával egyszerűen kitért. Tette ezt olyan gyors, kis és észrevétlen mozdulatokkal, hogy Mica mindig a levegőbe fogott. A bocs nemcsak kitért, de legtöbbször át is ment támadásba. Micának tetszett a bocs művészete és ösztönösen is majmolta azt. A majmolás megtanította Micát a bocs művészetére. Órák hosszat évdőttek így. Így nőtt fel egymás mellett a két jó pajtás, amikor Miskát besorozták katonának, és röviddel ezután, mint altisztet bevezényelték a bécsujhelyi torna és vívómester tanfolyamra, ahova magával vitte a bocsból felszínre hozott tehetségét. Ámde ez inkább kéz, mint a láb és testi ügyességre szorított, lévén járása nehézkes és főltség.

A tanfolyamon, ahol közel egy fél évig nemigen gyakoroltak mást, mint lábtechnikát, Neralic főltségére annyira kiütközött, hogy el akarták távolítani az intézetből s csak hosszas könyörgésére adtak neki még 3 hónap próbaidőt a lemaradás behozására. Különösen a kitörés okozott neki áthidalhatatlan akadályt. Minden napközi szabad percét annak gyakorlására szánta. Amikor ez az idő is kevésnek bizonyult, éjjeleit is ennek szentelte. Ennek - mivel a közös hálóteremben végezte - szobatársai tiltakozása vetett véget, de annak is, hogy ezután fejük fölétt a padláson végzett dübörgésével zavarja álmukat.

Végre a pincébe menekült, ahol addig gyakorolta a kitörést, hogy mindenkin tultett kitűnő lábmunkájával.

Amikor pedig sor került a kéztechnikára, abban kirobbanó erővel nyilvánult meg, már a bocsal való gyakorlásnál felszínre került tehetsége tanárai elcsodálkozására. De tehetsége mellett, továbbra is határtalan szorgalmával keltett feltűnést. Ha nem talált magához hasonló kitartó partnert, - mert ezek előbb-utóbb kidőltek mellőle - mindig talált megoldást az egyedül gyakorlásra. A pengeütés-szurást, például úgy gyakorolta, hogy balkezébe fogott egy tört, - amely az ellenfél pengéjét jelképezte - a jobbába fogottal, amely sajátját jelképezte, avégtelenségig gyakorolta az ütést a balkezében tartott pengére, és a szurást az elképzelt ellenfeire, vagy a falra rajzolt körbe.

A háritásban azzal tökéletesítette magát, hogy a falhoz állt, kezébe vett egy csonka 30-40 cm. hosszú pengéjű kardot, ellenfele minden elképzelt támadással rohmozhatta, sajátmagának pedig feladatául tűzte ki, a támadásokat - szoborszerűen tartott testtartásban - az utolsó pillanatban szigoruan, határoltan háritani. Elve volt, hogy magát szinte megoldhatatlan feladatok elé állítva, készségét egyre fokozza. Ezzel annyira vitte, hogy év végére játszva verte, nemcsak tanfolyamtársait, hanem tanárait is.

Neralicot, mint már hírneves mestert, 1904-ben Bécsben, pályája legnehezebb feladata elé állította a Kirchoffer balkezes világhíres francia vívómesterrel való találkozás. Ellenfele balkezes előnyt semlegesítendő, balkezes gyakorló partnert keresett magának. Nem találván kellő tudásut, nem jött zavarba és a következőképpen segítette magát. Nagy tükröt akasztott a falra, előtte a legkülönböző mozgásokat végzett órák hosszat és a tükröképben tanulmányozta a balkezes vívónak, a jobbkezestől eltérő sajátosságait.

Ezek után állt ki Kirchofferrel megmérkőzni. És mi történt? - Kirchoffer - akinek európai turnéján a leghíresebb mesterek nem tudtak egyetlen tuszt beadni - Neralictól kapta asszójában az első találatot, aki ragyogó küzdelemben megakadályozta Kirchoffer főlényének érvényre jutását.

Miért nincs Fuchs Jenő emlékverseny? Ezt a nagyon helyénvaló kérdést teszi fel a Magyar Nemzet népszerű "Sportegyveleg" írója Pataky Károly.

"Miért nincs verseny az első magyar olimpiai vívóbajnok Dr. Fuchs Jenő emlékezetére? Ezt a hiányt sürgősen pótolni kell. Szó volt arról, hogy az ideai Nemzetközi Balaton bajnokságokat Fuchs Jenő emlékezetére rendezik meg. Arról is tárgyaltak, hogy Fuchs Jenő síófoki kis villáját ez alkalomból emléktáblával jelölik meg. A terveket meg kellene valósítani."

A magunk részéről csak helyeselni tudjuk ezen közleménynek minden sorát.

B. V. SZ. KÖZLEMÉNYEK

Tevékenyen kezdte meg működését az új esztendőben a Budapesti Vivó Szövetség elnöksége. A január 3.-án tartott első elnökségi ülésén Szabó Pál elnök ismertette a BTST. elnökségéhez benyújtott jelentését a szövetség elmúlt évi munkájáról.

A jelentés hiven tükrözi vissza a Szövetségben folyó módszeres munka és a minden vonalon tapasztalható kiváló szervezés eredményeként jelentkező sikeres tevékenységet. A BVSz. elnöksége valamint bizottságai a munkatervbe kitűzött feladatokat sorban megvalósították. Megszilárdították a jó kapcsolatokat az Országos Szövetség és a szakosztályok vezetőségeivel.

Az eredményes munka azonban nem csupán a Szövetség aktiváinak jó együttműködésének folyamánya, hanem annak a nagyvonalu erkölcsi és anyagi támogatásnak, melyben a Szövetség felsőbb sporthatósága: a BTST. jóvoltából részesül.

A Szövetség egyes bizottságainak évközbeni működését mérlegelve, megállapítja a beszámoló, hogy a bizottságok munkája tervszerű és eredményes volt.

A Szervező Bizottság zökkenőmentesen bonyolította le a versenynaptárban szereplő versenyeket, Budapest Kupa mérkőzéseket, Budapest Bajnokságokat, és a BVSz. rendezésében lebonyolított nemzetközi versenyt.

A Bíró Bizottság a versenyeknek versenybírákkal való ellátásáról nagy körültekintéssel gondoskodott. Elismerés illeti a bizottságot az év végén megrendezett alapfoku versenybíró tanfolyam sikeres létrehozásáért, mellyel lapunk más részén kimerítőbben foglalkozunk.

A Minősítő Bizottság évek óta bevált kiváló vezetőivel, maradéktalanul látta el nagy körültekintést és temérdek munkát jelentő feladatát.

Az Ifjúsági Bizottság, mely csakugy mint az előbb említett Minősítő Bizottság az Országos Szövetség azonos bizottságainak feladatait is ellátja, széleskörű célkitűzéseit minden dicsőretet megérdemlő módon valósítja meg. Ifjúsági kereteiben folyó szakmai és nevelési munka példamutató.

A Gazdasági Bizottság helyes gazdálkodási szempontok figyelembevételével a gondos gazda körültekintésével látja el nehéz szerepkörét.

Az Agitációs és Propaganda Bizottság a szövetség lefifjabb bizottsága, hiszen mindössze néhány hónapja állították fel. Annyit máris megállapíthatunk, hogy a stratégia kitűnően sikerült és nem fog lemaradni idősebb társai mögött.

A bizottság maga elé tűzött feladatai elismerésre méltóak és teljesítésük esetén a szövetségi munka eredményességét is növelni fogja. A bizottság negyedévi jelentéséből fontosságában kimagaslik a fővárosi vivószakosztályoknál tett látogatások alkalmával folytatott sokirányu adatgyűjtés alapján kialakult helyzetkép.

A jelentés ismertetése után az elnökség a február havában Varsóban lebonyolításra kerülő Varsó-Budapest ifjúsági versenyének forgató könyvét vitatta meg.

Kijelölte az elnökség a BVSz. 1961. évi Vivó Értekezletének időpontját és tárgysorozatát. Az értekezlet időpontját I. 14.-ben állapították meg. Színhelye a BTST. Székházának tanácsterme /V. Váci utca 62./.

Nagy meglepéssel fogadta az elnökség Palócz György bejelentését, hogy elkészült és január közepén átadják rendeltetésének a BTST. Székházában a BTST. Vivószövetség Ifjúsági kerete és az Öttusa Szövetség közös használatára létesített vivótermet. Az új sportlétesítmény a legkorszerűbb felszereléssel készült a BTST. Elnökségének áldozatkészsége jóvoltából. A két fémpásttal, két találatjelzőgéppel, akkumulátor töltő berendezéssel és a kardvivók részére Igelit szőnyeggel felszerelt termet kitűnő fénycsóvilágítással látták el. Tágas öltöző helyiség és fürdőszoba egészíti ki az ifjúsági vivók és öttusások új otthonát.

*

Miként e lap hasábjain már ismételten szóvá tettük, sportágunk örvendetes fejlődésének egyik égető problémája az, hogy a megnövekedett számú versenyeken elegendő és jól képzett versenybíró álljon rendelkezésre.

A fő vivóidényben ma már gyakori eset, hogy egy vasárnapon egyidejűleg 5-6 verseny kerül lebonyolításra a fővárosban. A gépesített fegyvernemek kevesebb, de a kard és alsóbbfoku versenyek nagyszámu versenybírókat vesznek igénybe.

Figyelemmel arra, hogy versenybíráink nagy része, maga is aktív versenyző - ilyenek, ha versenyzik van - nem jöhetnek számításba.

A versenyek főbírái rendszeren a legnagyobb nehézségekkel küzdenek, amikor 10-15 csoportos verseny beindításához alig néhány főnyi versenybíróval rendelkeznek.

Ezen a tarthatatlan helyzeten kívánt könnyíteni a BVSz. Bíró Bizottsága, amikor decemberben alapfoku versenybíróképző tanfolyamot szervezett.

Örvendetes, hogy a tanfolyamra nemcsak szokatlanul nagyszámu hallgató jelentkezett, hanem továbbmenően az is, hogy az ilyenkor szokásos lemorzsolódás az előadások folyamán alig volt.

Vizsgabételeire 80 főnyi hallgatóság irakozott fel, ebből 74 nyerte el a versenybírói képesítést.

A tanfolyam szervezését és levezetését Dr. Boross Ernő a Versenybíró Bizottság elnöke vezetésével Detre István és Durkó Etele kiválóan látták el.

Az előadásokat Palócz Endre, Maszlay Lajos, Dr. Torday Lajos, Palócz György, Detre István és Durkó Etele tartották.

Az alábbiakban felsoroljuk a tanfolyamon sikeresen levizsgázott és minősített versenybírákat, abból a célból, hogy a szakosztályok a birtokukban lévő, múlt évben kiadott bírói névjegyzéküket ennek megfelelően kiegészítsék:

III. oszt. vivó-versenybírói minősítést nyertek:

Székely János	V. Meteor	lakik: VI. Majakovszkij u 102.
Horkay László	Honvéd	" II. Páfrány u 7.
Terék Nándor	Honvéd	" XIV. Telepes u 1-3.
Beta Imre	Petőfi	" VII. Dózsa György ut 14.
Zsombor Károly	Petőfi	" Szentendre, Ady E. u. 70.
Fenyvessy Csaba	BVSC	" IX. Ráday u. 49.
Győrbiro László	Elektromos	" XIII. Tiszta u. 11.
Schnur János	átigl. alatt	" XIII. Tahi u. 70.
Gyárfás Attila	" "	" III. Szentendrei ut 193.
dr. Bakó István	egyl. kívül	" XII. Városmajor u 11.
Nemere Zoltán	Vasas	" XI. Bartók B. ut 68.
Magyar Péter	Vasas	" II. Forint u. 10.
Wagner Ágnes	Vasas	" XII. Maros u. 23.
Körmöczy Csaba	Csepel	" IX. Ráday u. 40.
Kéry Tamás	Honvéd	" VII. Rákóczi ut 40.

Gyakorló versenybírói minősítést nyertek:

Szabó Tibor	V. Meteor	lakik: VIII. Dankó u. 32.
Poroszlay László	V. Meteor	" VIII. Puskin u. 12.
Sárdy Anna	V. Meteor	" V. Muzeum krt. 27.
Hartmann Tibor	V. Meteor	" Nógrádverőce, Maros u. 26.
Réti Péter	V. Meteor	" VI. Népköztársaság ut 24.
Bresztyánszky Julia	V. Meteor	" II. Gül Baba u. 28.
Turbék Béla	V. Meteor	" VII. Péterffi S. u. 36.
Hammang Ferenc	V. Meteor	" XII. Mártonhegyi ut 50/c.
Strunk Mária	V. Meteor	" XV. Arany J. u. 28.
Honti Csaba	V. Meteor	" II. Mártírok u. 48.
Zala Miklós	V. Meteor	" XVIII. Földvár u. 3.
Szegő Károly	V. Meteor	" VII. Tanács krt. 13-15.
Előd Kristóf	Honvéd	" XI. Bartók B. ut 30.
Kádár Elek	Honvéd	" II. Zuhatag sor 15.
Mallász Ottó	Honvéd	" II. Völgy u. 12/b.
Radvány László	Honvéd	" VIII. Bródy S. u. 2.
Vadas János	Honvéd	" I. Fazekas u. 4.
Zednik Frigyes	Honvéd	" Rákosszentmihály, Mária u. 73.
Simon Ildikó	Spartacus	" III. Miklós tér 2.
Kunfalvy Péter	Spartacus	" VII. Bethlen G. u. 33.
Kerék Olga	Spartacus	" V. Balassi Bálint u 21-23.
Badovszky Gyula	Petőfi	" VIII. Bródy S. u. 36.
Tolnay Kornél	Petőfi	" I. Attila u. 67.
Zalotay István	Petőfi	" II. Mártírok u. 67.
Fancsali Éva	Elektromos	" XI. Karinty F. ut 26.
Fancsali Iván	Elektromos	" XI. Karinty F. ut 26.
Piller Gabriella	Elektromos	" XI. Ménési ut 39.
Demeter Jolán	Elektromos	" XV. Bezerédi u. 6.
Hátray Hajnalka	Elektromos	" IX. Dandár u. 5-7.
Horváth Piroska	Elektromos	" XX. Rákóczi ut 32.
Erdélyi Péter	Elektromos	" XIII. Pozsonyi ut 44.
Boros Péter	Csepel	" XII. Maros u. 34.
Bana István	Csepel	" V. Alkotmány u. 10.
Vidovszky Sára	Csepel	" XI. Bartók B. ut 11-13.
Polgár András	Csepel	" XV. Csozslán u. 50.
Furédi Gábor	Csepel	" VII. Damjanich u. 35.
Horváth Sz. Tibor	Csepel	" V. Váci u. 23.
Péterhegyi Tünde	Józsefvárosi	" XIV. Vorosilov ut 21.
Hendl Károly	Józsefvárosi	" VI. Horn Éde u. 15.
Buday Attila	Józsefvárosi	" VI. Rózsa F. u. 46.

Gyakorló versenybírói minősítést nyertek:

Seiffert Ildikó	Átig. alatt	lakik: I. Fő u. 28.
Nemecz Anna	" "	" III. Perényi ut 14/c.
Landherr Sándor	" "	" III. Zápor u. 8/a.
Jávor István	" "	" VIII. Üllői ut 46.
Végh Sándor	" "	" II. Lukács u. 2.
Ifj. Bakó István	Vasas	" XII. Városmajor u. 11.
Horváth Dezső	Vasas	" XII. Gál József ut 8.
Schumann Mihály	Vasas	" VIII. Leonardo da Vinci u. 17.
Szlevenszky Lajos	Vasas	" I. Attila u. 103-105.
Takács Antal	Vasas	" XII. Hajnóczy J. u. 6.
Kopecskó Magda	Vasas	" I. Batthyányi u. 67.
Hiller Péter	Vasas	" IX. Bokréta u. 3.
Nagy Béla	Csepel	" XI. Kászony u. 5.
Heréb István	Csepel	" XIII. Hegedüs Gy. u. 68.
Ballon István	Csepel	" III. Hegesztő u. 9.
Jakubovich Tibor	Csepel	" XVI. Rózsa u. 58/a.
Kovács Kálmán	Csepel	" XV. Thököly ut 45.
Vincze Tamás	Csatormázás	" V. Veress Pálné u. 16.
Gáspár Zsolt	Csatormázás	" V. Beloiannis u. 15.

A legszorgalmasabb és a legtöbb tudást tanusító hallgatókat, névszerint: dr. Bakó Istvánt, Beta Imrét, Gyárfás Attilát, Horkay Lászlót, Terék Nándort, Schnur Jánost, Székely Jánost és Wagner Ágneszt a BVSz. könyvjutalomban részesítette.

G. J.

VÍVÓ BEMELEGÍTŐ GIMNASZTIKAI GYAKORLATOK

Lukovich István testnevelő tanár előadása

A sportmunka - a viszonylag nyugalmi állapotot jelentő mindennapi tevékenységhez képest - fokozottabb követelményt támaszt a szervezet egészével szemben. A megközelítőleg maximális teljesítményhez, a nagyobb erő kifejtését kívánó sportmozgáshoz való eredményes alkalmazkodást a szervezet szabályozó tevékenysége biztosítja.

E szabályozó tevékenység két csoportra osztható:

1./ az idegi, 2./ a humorális, illetve vegyi szabályozás csoportjára.

A sportoló a rajt pillanatában teljesítő képességét az eredményes sporttevékenység megkívánta mértékben és formában még nem tudja azonnal tökéletesen kihasználni. Ennek oka, hogy az idegi és humorális szabályozás kialakulása egy bizonyos időt vesz igénybe, tehát a vérkeringés, a légzés, az izomanyagcsere, stb. csak később érheti el maximális kapacitását.

Abból a célból, hogy a versenyző már lehetőleg a rajt pillanatában képes legyen magas szintű teljesítményt nyújtani, szükséges elvégezni a bemelegítést.

A bemelegítés keretében ugyanis olyan gyakorlatokat végez a sportoló, amelyek megindítják a szükséges szabályozó tevékenység munkáját, idegi és humorális vonatkozásban egyaránt.

Élettani szempontból kétféle bemelegítést ismerünk: az általános és a sportág fajlagos vagy adekvát bemelegítését.

Az általános bemelegítés a nagyobb teljesítmény előfeltételeit biztosítja azzal, hogy a szervezet egészének működésbeli lehetőségeit igyekeznek magas szintre emelni. A fajlagos bemelegítés célja pedig az ideg - izom. koordináció kiépítése, ami természetesen szintén a mozgásszerveken keresztül jön létre.

A célszerű bemelegítés nem állhat csupán általános bemelegítésből, hanem annak mindig speciálisnak is kell lennie.

A vívónak tehát nem elegendő csupán az általános bemelegítés követelményeinek eleget tennie, hanem emellett feltétlenül szüksége van fajlagos "vivással" történő bemelegítésre is. Ez azért kívánatos, mert a sajátos vívómozgások hatására indul csak meg a feltételes és feltétlen szabályozó reflextevékenység, ami a magas teljesítmény nélkülözhetetlen feltétele.

Bemelegítésnél a mozgás formájának és időtartamának is alkaljazkodnia kell az adott sportághoz. Gyorsasági gyakorlatokhoz általában rövidebb, állóképességi gyakorlatokhoz hosszabb ideig tartó és lassabb ütemű bemelegítés szükséges. A gyorsasági állóképességet igénylő víváshoz közepes időtartam és inkább élénkebb ütemű bemelegítésre van szükség. Az ütemezésre vonatkozó megállapítás azonban csak általános, tekintettel arra, hogy az egyes gyakorlatok ütemezése más és más. Az ütemezés ugyanis meg kell feleljen a mozgás természetének. A szökdelés gyorsütemű, a karkörzés, térdrugózás a szökdeléshez képest valamivel lassabb ütemű, még lassabbak, közepes üteműek a törzsmozgások.

A bemelegítő gyakorlatokat mindig könnyedén és lendületesen kell végrehajtani. Kerülni kell a görcsös erőfeszítést, csakis annyi erőt kell felhasználni az egyes mozgásokhoz, amennyi azokhoz valóban szükséges. Az egyes gyakorlatok végzése közben törekedni kell a természetes "puha" mozgásra, ez azonban sohasem jelentsen felületes, hanyag végrehajtást. Kerüljük a "tornászos" végrehajtást, de ne feledjük, hogy az egyes gyakorlatok - vonatkozik ez különösen a vivő célgimnasztikai gyakorlatokra - csakis a megkívánt mértékben és formában történő végrehajtás mellett bizonyulnak célravezetőnek, ami fokozottabb figyelmet és lassabb ütemezést is kíván végrehajtásakor a versenyzőtől.

A jó bemelegítéssel biztosítható a fent elmondottakon kívül az izmok átmelegedése, ezzel együtt a mozgások megfelelő koordinációja, miáltal elkerülhető a hiányos bemelegítés következtében fellépő szakadás, rándulás, ami különösen a hirtelen gyorsaságot, robbanékonyságot igénylő vivásnál léphet fel gyakran.

A bemelegítés időtartama és erőteljessége függ még az egyéni teherbirástól, az életkori sajátosságoktól, az előképzettség fokától, az edzettség mértékétől a verseny időtartamától, az egyes kanyarok számától, stb.

Jelen cikkben nem szándékozom kitérni az egyes kanyarok közötti bemelegítés kérdésére, mindössze csupán annyit kívánok megjegyezni, hogy az egyes körök közötti bemelegítés többek között nagyban hozzájárul az előző mérkőzések folyamán a szervezetben fellépő fáradtsági termékek gyors eltávolításához is.

Az általános bemelegítés céljainak megvalósítására legalkalmasabb a járás, járás feladatokkal, futás, futás feladatokkal és a gimnasztikai gyakorlatok, melyeket lehet szerrel és szer nélkül, egyéni és társas formában végezteni, valamint a bordásfal, pad- vagy labdagyakorlatok és ugrókötelezés.

Figyelembe véve vivőterméink túlzásfoltosságát, viszonylag kicsiny alapterületét, a szerek /bordásfal, pad, vagy labda/ hiányát és azt a körülményt, hogy kevés vivőtermünk fekszik atlétikai, vagy füves pályával rendelkező sporttelepen, a fent felsorolt gyakorlatcsoportok közül az egyénileg végzett gimnasztikai gyakorlatok és az ugrókötelezés segítségével kell megoldani a vivők bemelegítésének kérdését. De a gimnasztikai gyakorlatok körét is le kell szűkíteni az állásban végzett gyakorlatok csoportjára, tekintettel arra, hogy vivőruhában - melegítő hiányában - az ülésben és fekvésben végezhető gyakorlatok alkalmazásától is el kell egyenlőre tekintenünk.

A gyakorlatanyag fenti indokok alapján történő szűkítése ellenére bemelegítő gyakorlatok összeállítására mérhetetlen nagy gyakorlatanyag áll rendelkezésünkre melyből minden edző saját fantáziája szerint válogathat.

A szabad gyakorlatok kitűnően alkalmasak az egész test, valamennyi izomcsoport és minden ízület sokoldalú és harmonikus foglalkoztatására. Ha rendszeresen végzik a gyakorlatokat, azok nem fárasztóak, illetve fokozatosan nő az állóképesség.

Fontos szabály a bemelegítő gyakorlatok összeállításánál, hogy a működésben levő izomcsoportokat, illetve testrészeket állandóan váltogassuk. Ügyelni kell arra, hogy a bemelegítő mozgások kis ellenállású, könnyű, az izmok nyújtását elősegítő gyakorlatok legyenek. A nagy erőfeszítéssel járó, nehéz gyakorlatok nem alkalmasak bemelegítés céljára.

A gyakorlatok összeállításánál érvényre kell juttatni az általános dialektikai alapelveket. Nevezetesen alkalmazkodni kell a vivők sportbeli előképzettségéhez, életkorához. Mindig az egyszerűbből az összetett gyakorlat, az ismertből, az ismeretlen felé kell haladni. Figyelemmel kell lenni a fokozatosság elvére, stb.

A bemelegítő gyakorlatot lassan, óvatosan puhán kell kezdeni s csak néhány mozdulat után szabad a gyakorlat lendületét és amplitudóját fokozni. Ez azt jelenti, hogy még az egyes gyakorlatokat is tulajdonképpen bemelegítéssel kell kezdeni.

A nyújtó hatású gyakorlatok után néhány erősítő hatású gyakorlatot is célszerű végezteni.

Az edzéseken a bemelegítő gyakorlatokat - nehogy unalmassá váljanak - időnként ajánlatos változtatni.

Tekintettel arra, hogy a vivás állandó ütemváltoztatásból áll, helyes ha az egyes gyakorlatokat különböző ütemezésben is végrehajtjuk vagy végrehajtásuk közben többször ütemet változtatunk.

Az ugrókötelezést minden esetben a bemelegítő gimnasztikai gyakorlatok után végeztessük. Az ugrókötelezéssel ugyanis nemcsak a bemelegítés kérdésére vonatkozásában tehetünk eleget, de megoldható vele bizonyos kiegészítő torna, ütem, ritmusrészek fejlesztés, és nem utolsósorban a gyorsasági állóképesség kialakításának is egyik eszköze lehet.

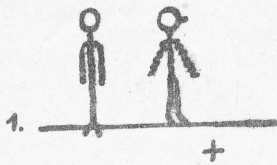
Nem sablonnak, mindössze példának számon az alatt közölt bemelegítő gyakorlatok összeállítását, amely már bizonyos mértékben speciális, vivő célgimnasztikai elemeket is tartalmaz az általános bemelegítés és a célgimnasztika közötti átmenet megteremtésére.

A vivő bemelegítésében különös súlyt kell helyezni a kar, a vállak, az ujjak, csukló /villanytőr/ a láb izmainak bemelegítésére, a csipő ízületének hossz és keresztirányú kilazítására, az ütemezések fejlesztésére, és az egyensúlyérzék megfelelő mértékű kialakítására.

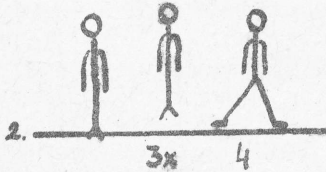
Nem állítom, hogy jelenlegi élvivőink idősebbjei örömmel végeznék ezeket a

gyakorlatokat, de biztos vagyok benne, ha a fiatalabb nemzedék ezen nő fel, meglett vivó korában sem fog idegenkedni tőle.

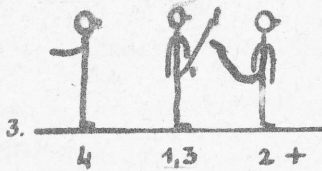
Példa a vivó bemelegítő gimnasztikai gyakorlatok összeállítására.

1./ Kiinduló állás: alapállás
szökdelés váltogatott térdemelésel, ellentétes csípőfordítással, közben kar, váll, csukló és ujjak lazítása.

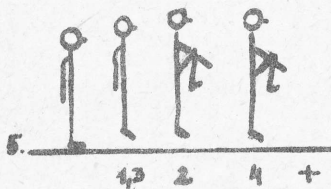
2./ Kiinduló állás: alapállás
1-3 ütem: szökdelés páros lábon 4 ütem ugrás terpeszállásba.

3./ Kiinduló állás: szögállás, oldalsó középtartás
1 ütem: bal láb lendítés előre
2 " : bal láb lendítés hátra
3 " : mint 1. ütem
4 " : kiinduló állás
5-8" : mint 1-4 ütem ellenkezőleg

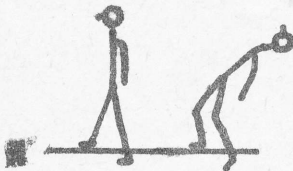
4./ Kiinduló állás: terpeszállás, rézsutos magastartás.
Páros karkörzés, a test előtt, befelé kezdve. /A kritikus holtpontra a lendület vigye át a kart./

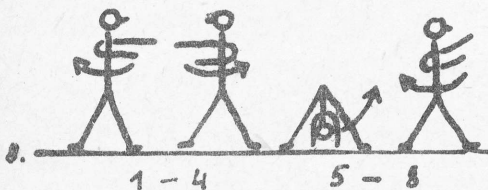
5./ Kiinduló állás: alapállás
1 ütem: szökdelés páros lábon
2 " : szökdelés bal térd emelésével a vállon kívül
3 " : ütem mint 1. ütem
4 " : szökdelés bal térd, emeléssel a mellkas elé
5-8" : mint 1-4 ütem ellenkezőleg.

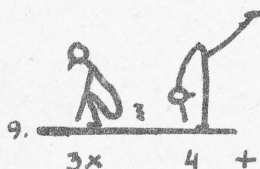
6./ Kiinduló állás: terpeszállás, törzsdöntésben mellső középtartás.
Törzsfordítással ellentétes karnyújtogatás a talaj felé.

7./ Kiinduló állás: terpeszállás, törzshajlítás hátra térdugózással.

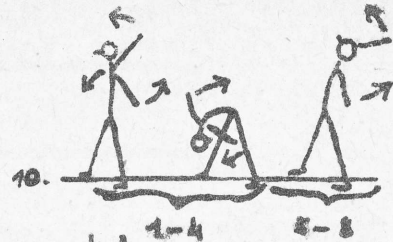

8./ Kiinduló állás: terpeszállás bal oldalsó középtartás.
1-4 ütem: vízszintes kaszálás
5-8 ütem: függőleges kaszálás.

9./ Kiinduló helyzet: guggoló támasz
1-3 ütem: rugózás
4 " : térdnyújtással bal láb lendítés hátra
5-8 " : mint 1-4 ütem ellenkezőleg.

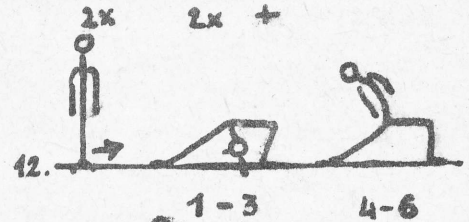
- 10./ Kiinduló állás: terpeszállás, bal kar magastartás.
 1-4 ütem: malomkörzés előre, törzshajlítás előre.
 5-8 " : mint 1-4 ütem ellenkezőleg.

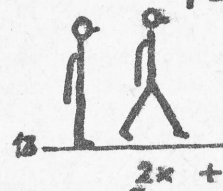
- 11./ Kiinduló állás: terpeszállás, magastartás
 1-2 ütem: páros karkörzés a test előtt
 3-4 " : törzshajlítás balra
 5-8 " : mint 1-4 ütem ellenkezőleg.

- 12./ Kiinduló állás: alapállás.
 1-3 ütem: bal láb kilépéssel oldal törzshajlítás előre a kilépett láb elé rugózással.
 4-6 " : törzsnyújtással rugózás jobb csipőtologatással lefelé.
 7-12 " : mint 1-6 ütem ellenkezőleg.

- 13./ Kiinduló állás: alapállás
 1-2 ütem: szökdelés bal harántterpeszállásban.
 3-4 ütem: mint 1-2 ütem ellenkezőleg.

- 14./ Kiinduló állás: terpeszállás, törzsdöntés előre, csipőre.
 1-4 ütem: törzskörzés balra kezdve
 5-8 " : mint 1-4 ütem ellenkezőleg.

- 15./ Kiinduló állás: terpeszállás
 1 ütem: bal térd hajlítás guggolásig, jobb térd nyújtva, talp a talajon.
 2 " : jobb térd hajlítással, bal térd nyújtással, testsúlyát helyezés a jobb lábára.
 3 " : jobb térd nyújtás
 4-6" : mint 1-3 ütem ellenkezőleg.

- 16./ Kiinduló állás: alapállás
 1-2 ütem: szökdelés bal lábon, jobb láb és a karok lazításával.
 3-4 " : mint 1-2 ütem ellenkezőleg.

Ugrókötelezés: Különböző formában: pl. előre, hátra kezdve, egy-pároslábon, duplázva, láb-lendítéssel, helyben vagy továbbhaladással, stb.

A Spartakusz Vivó Szakosztályának új intézője Rátkay Zsolt. Levélcíme: Bp. VI. Szondy utca 84. Telefon: 116-925.

0-0-0-0-0

A Szakszervezeti Fejér Megyei Tanács Sportbizottsága felkéri a fővárosi és vidéki vivószakosztályokat, hogy versenykiírásaikat, körleveleiket, stb. küldjék meg rendszeresen Székesfehérvár, Engels utca 3. címükre.

0-0-0-0-0

Magyar Ferenc Bulgáriában működő vivómester sporttársunk Budapesten töltötte szabadságát.

EMLÉKEZÉS VÁNYI BÉLÁRA

Csak párszor ujságciikk adott hirt a gyászrovatban arról, hogy Ványi Béla a volt BSE. örökös kardbajnoka, elköltözött az élők sorából. Ez az emberi sors, de e sors mögött egy küzdelmes élet, egy erős akaratú sportrajongó, a kard szerelmese fejezte be földi pályafutását. Nem lett belőle "kiváló sportoló" csak I. osztályu kard és törvívó volt, de mikor elhatározta magát, hogy a vívósportban hosszú évtizedek alatt gyűjtött versenytapasztalatát és vívótudását az ifju nemzedéknek fogja átadni, ezt olyan lelkesedéssel és lelkiismeretesen tette, hogy az edzésekről egyszer sem maradt el. Csak a vívásnak élt, magával nem törődött, s mikor a gyilkos kór elhatalmaskodott rajta már késő volt, fiatalon 56 éves korában váratlanul itthagya azt az iskolájában fejlődő fiataloságot, aki valóban gyermekcipőbe járva, kezdte általa megismerni a magyar sport legszebb, legeredményesebb ágát, a vívást. Ványi-elsőször az általános iskola tanulóival 1951-ben kezdett foglalkozni, ugyan akkor mint segédoktató, a Dózsában is a fiatalokat oktatta. A VIII. ker. Tanács segítségével gyermek vívótanfolyamot szervezett, majd később átvette a VIII. ker. Petőfi vívószakosztály vezetését, ahová a gyermektanfolyamról átvitte az általa már kiképzett ifjúsági vívókat. Ezek az ifjúsági vívók az Országos Petőfi S.E. bajnokságán már részt vettek és szép felkészültségről tettek tanúságot.

A VIII. ker. Petőfi vívószakosztály megszűnése után az ő javaslatára a VIII. ker. Tanács Kovács Géza TST elnök és Vadas József testnevelő tanár, kerületi szakfelügyelő támogatásával életre hívta a VIII. ker. Sportiskolát, ahol minden idejét a vívás oktatásnak szentelte. Nevelte a fiatal vívónemzedéket, akik a kedves egyéniségéért megszerették s boldogok voltak, ha a "Béla bácsi" megsimogatva megdicsérte szorgalmukat, vagy jó munkájukat.

A VIII. ker. Józsefvárosi Sportiskola vívószakosztályának tagjai hálájuk jeléül "Ványi Béla vívómeister emlékére" ifjúsági törvényi versenyt rendezett első ízben 1960. XI. 13.-án. A verseny 60 ifjúsági vívót szolgált a pástra, - akik nagyrésztben Ványi Béla tanítványai voltak. - Szép veretét készített a Pénzverde Ványi arcélével, melyet az özvegye osztott ki a döntő résztvevői között.

Toperczer László

HÍREK

Tizedes a Vörös Meteor. A V. Meteor Sport Egyesület fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte, mely alkalommal egy érdekes "Jubileumi Híradó" füzet jelent meg. Ehelyütt az egyesület vívószakosztályáról szóló beszámolóból ismertetünk néhány figyelemre-méltó teljesítményről közölt adatot.

Egyéni nőitör bajnokságot Dömölky Lidia 3 ízben nyert. Párbajtör egyéni bajnokságot Berzsényi Barna 4 ízben, Bárány Árpád és Gábor Tamás 1-1 ízben nyert. Kardban Gerevich Aladár 2 alkalommal nyert egyéni bajnokságot.

Tör csapat bajnokságot a Gerevich, Berczelly, Palócz, Dunay csapat 1954-ben nyert. Párbajtörben a Sákovits, Gábor, Bárány, Berzsényi csapat 4 egymást követő évben nyert bajnokságot. Kardban a Berczelly, Gerevich, Palócz, Dunay összeállítású csapat 1954-ben a Berczelly, Gerevich, Horváth Z., Palócz csapat 1957-ben nyert magyar bajnokságot. A Meteor vívók közül válogatott volt: Gerevich Aladár 109-szer, Sákovits József 50-szer, Berczelly Tibor 43-szor, Berzsényi Barnabás 32-szer, Palócz Endre 30-szor, Horváth Zoltán 23-szor, Dömölky Lidia és Gábor Tamás 18-szor, Bárány Árpád 14-szer.

Ezek az eredmények bizonyítják, hogy a Meteor vívók számottevő szerepet töltenek be a magyar sportéletben.

0-0-0-0-0

Felhívás a vidéki versenyeket rendező egyesületekhez. A MVSZ. Biró Bizottsága felkéri a vidéki tag egyesületeket, hogy versenyekre a főbírói kirendelési igényüket idejében - minimálisan 2 héttel a verseny időpontja előtt - írásban bejelenteni sziveskedjenek.

0-0-0-0-0

Versenybírák nyilvántartásba vétele. A MVSZ. Biró Bizottsága nyilvántartásba kívánja venni azokat a fővárosi és vidéki versenybírákat, akik vidéki versenyekre való kiküldetést vállalni hajlandók. A jelentkezők közüljék írásban ebbeli készségüket a MVSZ. Birák Bizottságának címezve, pontos lakcímük és telefonszámuk megjelölésével.

Szakosztályi intézők figyelmébe. Felhívjuk a szakosztályi intézők figyelmét az MTSH. Közlöny 1960. III. számában megjelent 8/1960. sz. Egészségügyi Miniszter által kiadott rendeletre, mely szerint ifjúsági versenyző felsőbb korosztályúak versenyén csak akkor indulhat, ha az erre vonatkozó orvosi engedély bélyegzőlenyomattal minősítő könyvében igazolva van. Ez az engedély 3 havonként megújítandó.

O-0-0-0-0

A MVSZ. Technikai Bizottságának figyelmeztetése. A Nemzetközi Vívószövetség rendelkezése értelmében a párbajtőr fegyverek 1961. január 1.-től a Vívó Híradó m.évi júniusi számában ismertetett új típusú szuróheggyel látandók el.

A versenyek főbírái utasítást kaptak, hogy ezen rendelkezésnek maradéktalanul szerezzenek érvényt. Régi szuróhegyű fegyverrel versenyezni tilos.

DUNAY PÁL *visszatér* HAZÁJÁBA

Most vettük kézhez a Német Szövetségi Köztársaság Vívószövetségének hivatalos közlönyét a "Fechtsport", amelynek m. év decemberi számában Dunay Pál edzői munkásságának szentel elismerő sorokat. Az érdekes cikket teljes terjedelmében közöljük.

Ebben a számban, amely jubileumi kiadvány a "Fechtsport" tizéves megjelenése alkalmából, tulajdonképpen csak örvendetes dolgokról lenne szabad írni, mivel ez egy ünnepélyes alkalom, amely mindannyiunkat, különösképpen azonban "sajtóór"-ünket, Werner Beuys-ot büszkességgel tölti el, hogy a "Fechtsport" 10 év óta jelenik meg és hogy 120 kiadvány jelent meg, amelyek híven visszatükrözik a háboru utáni vívóéletet. De ez nem használ semmit, ez év végén bucsút kell vennünk Dunay Páltól is, aki a német vívónőknél és vívóknál oly sok barátot szerzett. Dunay Pál a kissé nagyképpen hangzó "állami edző" címet viselte. A DFB. vezetősége azonban tisztában volt azzal, hogy egy Herbergerhez hasonló szövetségi edző nem lehetséges. Mi is tudtuk, hogy számos helyen vannak kitűnő és szorgalmas vívómesterek, akik a német élvívókat és élvívónőket kiképezik és akik szintén abban a helyzetben vannak, hogy a nemzeti válogatottaknak felkészülésükben az utolsó simításokat megadják. De a Németországban tevékenykedő vívómesterek mind szoros kapcsolatban állnak az egyesületeikkel. De nem állnak mindig rendelkezésre. És mi nem akarjuk az élvívóink követeléseit azzal a hátránnyal megvásárolni, hogy azokon a helyeken, ahol olyan szerencsések, hogy mostanáig egy kitűnő kiképző áll rendelkezésre, vákuum keletkeznek.

Ezen okokból kifolyólag két és fél évvel ezelőtt egy olyan mester után néztünk, aki állandóan a DFB. rendelkezésére áll és aki személyisége, tapasztalatai és tudása révén abban a helyzetben van, hogy élvívóinknak tanácsokat tud adni és olyan technikai finomságokkal tudja tudásukat kiegészíteni, amelyekkel a nemzetközi vonalon az eddigiek-nél még jobban meg tudják állni helyüket. Választásunk 1958-ban Dunay Pálra esett, akinek Magyar Sportminisztérium köszönetet érdemlő engedélye alapján lehetősége nyílt a kiutazásra és munkájának felvételére.

A várakozások, amelyeket Dunay Pál munkájához fűztünk, beteljesedtek. West-fáliában állandó lakóhelyet biztosítottunk neki, ahol ő néhány egyesületet, amelyek a költségek jelentékeny részét viselték, akkor tanított, amikor őt a szövetségi ügyek nem vették igénybe. Mindenütt, ahol dolgozott, barátokat szerzett és őszinte ragaszkodást.

Dunay Pál nem vívómester, általános értelemben. Ő ezenfelül egy évtizedes versenytevékenységben tapasztalt vívó, aki a világbajnoki hirnégig vitte és aki minden vívónak és minden vívónőnek, aki a pengéjére került, még igen sok olyant tudott mutatni és tanítani, ami a legmagasabb szintű vívásban hasznos lehet.

Igy Dunay igen nagyszámú tanfolyamot vezetett élvívóink részére. Jelen volt ugyyszólván minden országos versenyen, gyakran nemzetközi versenyeken is. Mindenütt ott volt bölcs tanácsaival, amelyeket lekötöző kedvességgel tudott rendelkezésre bocsátani.

Munkájának nyilván befejezése és bizonyos megkoronázása volt az a feladat, amelyben őt a DFB a vívók előkészítésével és felügyeletével bizta meg az olimpiai játékok alkalmával. Itt, mellén a német jelvényekkel, mint a csapat többi tagja, együtt dolgozott velünk, együtt szomorkodott és együtt örült velünk.

Nos, feladata a befejezéshez ért. Tartózkodása, melyet eleinte egy évre terveztünk, két és fél évre húzódott el. Munkájának befejezéseként a berlini Landesverband-ot tanította, ahol újból sok elismerést aratott és új barátokat szerzett. Nem szívesen válunk meg tőle, de megértjük, hogy ime újból haza akar menni otthonába, feleségéhez és két gyermekéhez és hogy talán más, esetleg érdekesebb feladatokat szeretne átvenni.

A német vívósport köszönetet kíván mondani Dunay Pálnak munkájáért, egyéniségének kedvességéért, szívének becsületességéért és gondolkodásmódjáért. Barátságunkat mindig megőrizzük számára.

Erich Burisch

Egy monstre képesítő verseny MARGÓJÁRA

A Bp. Vörös Meteor legutóbbi uttörő és serdülő fiúk és lányok számára képesítő versenyt rendezett. A kiírás szerint azonban olyan II. és III. osztályú versenyzők is elindulhattak, akik még országos vívóversenyen nem vettek részt.

Ez utóbbi engedmény azonban feltétlen helytelen volt. Tudvalevően a képesítő versenyek célja, hogy azokat a kezdő vívókat rostálja meg, akik még nyilvános versenyen nem indultak és erre kijelölt szakértő bizottság előtt két mérkőzésen igazolják technikai felkészültségüket.

A 3 tagú pontozó bizottság elnöke országos, vagy I.o. minősítésű versenybíró. A mérkőzés folyamán látottak alapján pontoznak a bizottság tagjai. Csak azokat a versenyzőket képesítik, akik legalább 24 vagy ennél magasabb pontszámot érnek el.

Nem volt értelme tehát minősített vívókat ezen versenyen indulásra jogosítani. Hiba volt továbbá egy ilyen nagyszámú résztvevőt mozgósító versenyt hétköznapra kiírni, amikor nem lehet kellő számú versenybíró a mérkőzések lebonyolításához kirendelni. Tetézte a rendezési nehézségeket, hogy a több mint 300 főnyi résztvevőt az Engels téri vívóteremben zsufolták össze, ahol egy 60 főnyi mezőnyös versenyt is csak nehezen lehet megrendezni. Be látta ezeket a hibákat a rendező Vörös Meteor szakosztály vezetősége is, mert a következő nyilatkozat közzlésére kért fel bennünket:

A Budapesti Vörös Meteor Vívó Szakosztály vezetősége a december 28.-án megrendezett országos meghívásos uttörő és serdülő versenyével kapcsolatban az alábbiak közlését kéri.

- 1./ A vezetőség látta a felmerült hibákat, melyeket igyekszik a jövőben kiküszöbölni. Mentségükre szorgáljon, hogy a szervezéssel és lebonyolítással megbízott sporttárs a verseny előtt kórházba került.
- 2./ Helyesnek találtuk a kiértékelésnél azt a panaszt, hogy II.-III. osztályú versenyzők is indultak. Sajnos, ezek kizárása a kiírásból kimaradt, de a jövőben egységes kivánságra nem zárkozunk el még az ifi. döntősök kizárásától sem. Legyen ez a verseny kizárólag az uttörők és serdülők évi seregszemléje.
- 3./ A lehetőséghez képest a versenyt a Sportcsarnokban rendeznénk meg.
- 4./ A két fordulás minősítés helyett csak egy fordulósat csinálnánk a legkiválóbb szakemberek bevonásával. Viszont az eddigi 10 fő tusra vívásra helyett 19 főnek lenne alkalma tusra vívni, középdöntők formájában /6-os csoportok, 2 megy a döntőbe + a minősítésnél első helyezett/ 7-es döntővel.

Kérjük a résztvevő, vagy a jövőben résztvenni kívánó szakosztályokat, - elsősorban a vidékieket - akik bebizonyították, hogy az utánpótlás nevelése terén a fővárossal egy szinten mozognak, hogy észrevételeiket és hozzászólásaikat, még most melegebben tegyék meg a következő címre: Berczelly Tibor, Bp. XII. Deres u 2/b.

Minden javaslatot szívesen veszünk és ígérjük, hogy a jövőben a többség kívánságához alkalmazkodunk.

Bp. Vörös Meteor
Vívó Szakosztály Vezetősége

*

Szakmai szempontból felkértük a versenyen jelen volt Gerevich Aladárt, nyilatkozzék a látottak alapján tapasztalatról.

"Mint zsüri elnök résztvettem a Vörös Meteor versenyén. Láttam sok tehetséges fiataalt, akik már egészen jól, - eléggé kiforrott stílusban vívtak. A többség azonban nem ütötte meg a mértéket. Még túl gyengék, fiatalok voltak, alig bírták el a tört, vagy kardot, össze-vissza csapkodtak, nem tudták rendesen végrehajtani a legegyszerűbb akciókat sem. Ezenfelül technikailag sem érettek még arra, hogy minősített vívók legyenek.

Volt közöttük néhány, akik kiváltak közülük, akikre élvezet volt nézni, hogyan állnak fel, hogyan vezetik a pengét, és milyen szabatosan, szépen hajtják végre támadásaikat. Formára és tuserőre kiemelkedett közülük az uttörő kardverseny győztese Nagy Zsolt, akit pár év múlva már az I. osztályban láthatunk, ha továbbra is szorgalmas marad. Láttam azonban olyan vívókat is, akik csak rohantak és vágtak, nem érdekelte őket, hogyan állnak, vagy mozognak. Olyan is volt, aki nagyon rendes testtartással állt, vett egy két parádót, de ezenfelül nem mozdult, nem csinált semmit.

A zsüri tagjai az alacsony nivó láttán a legtöbb versenyzőt magasabban pontozták, mint amit megérdemelt, s így a verseny résztvevői közül majdnem mindenki "minősített" lett. Ez a módszer természetesen nem fedi a minősítő versenyek alapgondolatát és a jövőben meg kell találni azt a mércét, amelyhez mérni kell, kit lehet minősíteni és kit nem. Ha a kezdő vívók technikáját javítani a minősítő versenyek nivóját és eredményességét emelni akarjuk, akkor javaslom, hogy:

1./ a korhatárt 12 évben kellene megszabni,
2./ a résztvevők számára megszabnánk, hogy mit kell tudniok ahhoz, hogy elindulhassanak minősítő versenyen.

Az alapfeltétel az lenne, már a kiírás szerint is, hogy a versenyen 3 lépés előre, vagy ugrás - előre, egy cseles támadást kell végrehajtaniok és háromszor kell falnál védekezniök ilyen támadás ellen. A pontozók az itt látottak alapján pontoznának. A vívásnak két legfontosabb akciója a támadás és véde.

A kiírások ilyen megváltoztatásával rászorítjuk a kezdő vívókat, hogy megtanulják helyesen végrehajtani a fent leírt két akciót. Fontos volna idejében tudósítani az érdekelteket a megváltozott követelményekről, hogy az elkövetkezendő versenyekre már így készüljenek fel a fiatalok.

Biztos vagyok benne, hogy ha a minősítő versenyek kiírását így megszigorítjuk, akkor a jövőben a minősítő versenyek nivója ugrásszerűen fog emelkedni."

Itt a pécsiek beszélnek

Tisztelt Szerkesztőség!

Katonai szolgálatom miatt csak most kaptam kézhez a Vivó Híradó 1960. decemberi számát, ezért engedjék meg, hogy kissé késve szolgáljak néhány adalékkal a lap két cikkéhez.

A 6. oldalon Gábor József "A versenyrendezés egynemely lazaságai" című cikkében igen helyesen kemény hangon korholja az egyesületeket, intézőket és versenybírókat, amiért a vívóversenyek egy részénél megengedhetetlen lazaság mutatkozik az előkészítésben és lebonyolításban egyaránt. A kérdés felvetését és az erélyes hangnemet csak helyeselni lehet. Mégis, bár magam is elitélem, engedjék meg, hogy némi magyarázatot adjak a "felemás leukoplasztal összetákoltt vívócipők" az "össze-vissza foltozott fejjvédek" használatához.

Ebben segítségemre van Dr. Torday Lajos beszámolója a Gazdasági Bizottság megállapításairól a lap 9. oldalán. A Bizottság itt közölt vizsgálati eredményei nagyon érdekesek és teljesen megegyeznek azzal a felméréssel, amit nem hivatalos formában a Baranya Megyei Vivó Szövetség mint magántájékoztatót végzett. A végeredmény ugyanaz: a vidéki vívószakosztályok a rosszabb versenyzési, edzési és néhol szakoktatói lehetőségek mellett - gazdaságilag sem tudják felvenni a versenyt a másodvonalbeli fővárosi egyesületekkel sem. Dunántul 1960. évi egyesületi bajnoka, Pécs megyei jogu város "reprezentatív" vívószakosztálya a PEAC a Gazdasági Bizottság rangsorolásában a "jelentéktelen" kategóriába tartozik gazdaságilag /évi költségvetése az elmúlt 10 évben 7-10 ezer Ft.között mozgott + más alapból az egy edző fizetése./

A beszámoló közül egy összeállítást egy "I.o. vívó évi felszerelési szükségletéről szerényen számítva" melynek pénzbeli összértéke 5-6000 Ft. Négyéves szakosztályvezetői működés alatt a 24 minősített versenyzővel rendelkező PEAC egy évben sem kapott összesen ekkora költségvetést felszerelésre, a 10-12 minősített vívót foglalkoztató PVSK pedig az elmúlt három évben összesen nem kapott ekkora összeget. Mindkét sportkör vívói megjelentek minden fontosabb hazai vívóeseményen, ugy, hogy a személyvonatos utiköltség egy részét és legtöbbször minden szállás és étkezési költségeket maguk fedezték.

Magam immár 8 éve II. majd I.o. versenyző lévén eddig összesen nem kaptam annyi felszerelést, mint egy "I.o. vívó személy évi szükséglete". Néhány megértő pesti jóbarát tudná csak elmondani, hogy mennyit "boldogítottam" őket pengéjük kölcsönkérésével, és bizony 1952-ben készült egyetlen párbajtőrruhámra is ráfér már hogy "leukoplasztal összetákoljam", nem beszélve 10 éves fejjvédemről.

Tudom, vannak sokkal jobb anyagi helyzetben lévő vidéki szakosztályok is, de jócskán vannak szegényebbek is. Az átlagra sajnos nagyjából a mi viszonyaink jellemzők. És sajnos legtöbbször nem is a helyi sportvezetőkön mulik, sokszor egyszerűen nem bírják a kis egyesületek költségvetései a vívószakosztályok aránytalanul nagy kiadásait. S, hogy mégis élénk vívóélet folyik a PEAC-ban, a PVSK-ban és a sok-sok szegény vidéki szakosztályban, annak oka talán egy más jellegű hajtóerő, a vívás szeretete, amely ilyen helyen igazán önzetlen és klasszikus értelemben amatőr.

A fentiek fényében pedig ne mondjuk, hogy "a főbíró pedig zavarja el azt a versenyzőt, aki ilyen öltözetben jelenik meg a versenyen". Zavarjuk el a piszkot, de kegyelmezzünk a leukoplasztnak! És nem hiszem, hogy legközelebb az ilyen több gondal valógatná össze zsákja tartalmát, mielőtt versenyre indul., mert nincs is zsákja szegénynek, mint ahogy nekem sincs.

Dr. Méhes Károly

DR. KLÉH LÁSZLÓ: NEMZETKÖZI VÍVÓ HÍREK

Még egyszer az Olimpiáról..

A L'Esclime Francaise október-novemberi száma a római olimpia részletes vívóeredményeinek közlése mellett érdekes kiértékelést ad hasábjain egy-egy nemzetközileg is elismert vívószakember tollából.

A bevezetőben Pierre Ferri a Nemzetközi Vívószövetség most lelépő elnöke méltatja ezen olimpia jelentőségét a vívósport történetében. Az öt világrész 43 nemzete vett részt a Játékok versenyein, s ez a nagyszerű rekord a vívás szünet nélküli fejlődését bizonyítja az egész világon. A vívás eddig valamennyi olimpia műsorán szerepelt, s ezen tradíció folytán ma is egyik alapja az olimpiai versenyeknek.

A FÉRFI TÖR vívás versenyeiről Miguel A. de Capriles, az USA Vívószövetségének elnöke, a Nemzetközi Szövetség ujonnan megválasztott elnöke ad beszámolót.

Szerinte a Szovjetunió győzelme a vívóversenyen /három első, két második, két harmadik hely/ gyakorlatilag már a férfi tör egyéni és a törccapat bajnokság megnyerésével biztosítva volt. A magastermetű Zsdanovits, aki már a budapesti VB-n is negyedik volt, az előmérkőzéseket is könnyen vette a döntőben is hét győzelmet szerzett. Második is szovjet versenyző: Szizikin lett. A szovjetvívók a csapatverseny során sem adtak okot izgalomra.

A 81 résztvevő közül nem vitásan Zsdanovits mutatta a legjobb vívást, s mindazok akik látták őt vívni megállapíthatták, hogy az olimpiai bajnokság méltó kezekbe került, s annak eredménye valós és igazságos. Kiváló ütemérzéke nagyszerű küzdőszellemmel párosult. Az egyéni döntőben szerzett győzelmein kívül a csapatdöntőn is négy győzelmet szerzett. Az E.Mangiarotti elleni asszóját a nagyszámu szakértő a törversenyek legszebb asszójának minősítette.

Nem meglepő a Szovjetunió törccapatának győzelme sem, hisz az egyéni döntőbe mindhárom szovjet vívó bekerült. Meg kell azonban említeni, hogy a két nagy rivális: Olaszország és Franciaország csapata nem volt teljes. A franciák nélkülözték Closset-t, aki nek a térde kificamodott, s ezért az egyéni döntő feladására kényszerült, az Olasz Vívószövetség belső vizsgálói pedig Bergamini és Spallino hiányát okozták. Az olasz csapat ennek ellenére megszerezte a második helyet, s ez igen szép teljesítmény, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy az egyéniben Pellegrino, Carpaneda és Curletto a negyeddöntőben esett ki, bár a két utóbbi csak holtverseny során. A franciák egész szereplése amolyan szomorujáték-féle volt. Ezt elsősorban az utolsó 12 év vitathatatlan bajnokának, Christian D'Oriolának gyenge szereplése okozta, aki mind a negyed, mind a középdöntőből csak holtverseny árán jutott tovább, s a döntőben is csak Closset-t győzte le. Később a csapatverseny során, amikor Franciaország-Németország csapatával teljesen egyenlően végzett, D'Oriolát jelölték, hogy a továbbjutást Gerresheimmel eldöntse. Az eredmény szinte teljesen hihetetlen: Németország, azaz Gerresheim 5:0-ra győzött!

A "szomorujáték" második része Closset sérülése volt a döntő negyedik asszója után. A D'Oriolától elszenvedett veresége után két következő asszóját megnyerte, s akkor került szembe Zsdanovits-al. A szovjet vívó 2:0-ra vezetett, amikor Closset térde kificamodott, s összeesett. Térdét bekötötték ugyan és folytatta az asszót, de 5:2-re kikapott. Nem is volt kétséges az asszó után, hogy a bátor francia vívó a további versenyt nem folytathatja.

Ekkor a komplikált kettős táblát kellett alkalmazni, mivel egy vívó visszalépett. Végeredményben a két szovjet vívó után a harmadik helyet az amerikai Axelrod szerezte meg, aki már a philadelphiai VB-n is 5. helyen végzett, igazolva ezen eredményével is kiváló képességeit, bár stílusa kissé sajátságos. Ez az első eset 1932. óta, hogy az Egyesült Államok törvívásban érmet szerzett. Utoljára Los Angelesben Joseph Levis lett második.

Bill Hoskyns /Nagy-Britannia/ bár csak 6. lett, mégsem okozott olyan csalódást, mint honfitársa, az 1959. évi törvilágbajnok Allan Jay, aki már a negyeddöntőből kiesett.

Meglepő volt a magyarok fokozatos eltűnése a mezőnyből. Először Kamuti László a másik fordulóban, majd bátyja Jenő a negyeddöntőből, s végül Fülöp Mihály a középdöntőből estek ki.

Nagyszerű teljesítmény a németeké, bizonyítva, hogy 1959. évi VB-n csapatban elért második helyük nem véletlen. A pozitív oldalon kell megemlékezni az egyéni versenyek során mutatott teljesítmény alapján Jesus Gruber-ről /Venezuela/ és Mitsuyuki Funamizu-ról /Japán/, akik selejtező csoportjukból elsőként jutottak tovább.

A NŐI TÖR versenyekkel a német Klaus Dieter Güse foglalkozik.

A női vívás műsora Rómában a csapatversenyekkel bővült. Itt az első aranyérmét a Szovjetunió nyerte el, megismételve 1956. és 1958. évi győzelmüket, és feledtették a legutóbbi budapesti VB-n elszenvedett vereségüket. Az egyéni versenyek során a Szovjetunió szerzte

meg a II. és IV. helyet, s ez után bátran állithatjuk, hogy ebben a vivőszámban 1956. óta a legerősebb és a legegyszerűsebb teljesítményekre képes.

A Szovjetunió után több azonos erőt képviselő nemzet következik, melyek váltakozó sikerrel szerepelnek. Véleménye szerint az összes fegyvernem közül a női törvívás fejlődött a legtöbbit, s jelenleg a győztest igen nehéz megjósolni a világversenyeken, s az eredményeket leginkább a pillanatnyi forma és az dönti el, hogy melyik vivőnő "milyen napot fogott ki".

A kiegyenlítetttséget mutatja az is, hogy a csapatversenyek selejtezői során a Szovjetunióknak 8:8-as döntetlennel kellett megelégednie Franciaország ellen, s a mérkőzést csak 2 találalat döntötte el a szovjet csapat javára, továbbá az is, hogy Románia csapata annak ellenére, hogy tagjai között két egyéni döntős és egy középdöntős vivőnő is szerepelt 9:4-re kikapott Németországtól, s végül, hogy Olaszország csapata, mely 1959-ben Budapesten az első fordulóban kiesett, most bronzérmet szerzett, jóllehet csapatában egyetlen egyéni döntős versenyző nem vívott.

Güse azt állítja, hogy a csapatversenyben szereplő 12 nemzet - Venezuelát kivéve - mind képes lesz a jövőben akár az első helyre is pályázni. Ilyent a többi fegyvernem esetében nem is lehet feltételezni. A női törvívás helyzete nagyon kielégítő, bár nem kétséges, hogy a stíluson és technikán van javítani való, s ez sem elhanyagolható kérdés.

A cikkíró szerint helytelen a csapatversenyt az egyéni után rendezni, főleg akkor - mint ahogyan az Rómában is volt - mindössze fél nap van a kettő között. A direkt kiesés rendszere a magas indulólétszám miatt nélkülözhetetlen, bár ez a rendszer erős felelősséget ró a DT-re, s egyre inkább a váratlan eredményeket produkálja.

A versenyekkel foglalkozva megállapítja, hogy minden forduló hozott meglepetést az egyéni versenyek során. A döntő előtt nehéz lett volna jósolni a győztes személyét illetően, hisz igen erős tapasztalt versenyzők kiestek, s ma már nem léteznek a régi idők favoritjai, mint Helén Mayer, Elek Ilona, Müller-Preis vagy Iréne Camber. Szabad volt tehát az ut új bajnok avatására, s a németek nem kis meglepetésére és örömére az aranyérmet Heidi Schmid, a fiatal 22 éves zeneszakos tanárjelölt nyerte el.

Heidi Schmid neve azonban nem ismeretlen. 1957-ben a párisi VB-n Zabelina mögött és Camber előtt II. volt. Itt Rómában a döntőben kevesen tudták megszeríteni. Edzője édesapja és Madame Heim, akinek segítségével nagyszerű ütemérzkét természetes adottságai-
val egyesíti.

Rastvorova az olimpiai bajnokhoz hasonló stílusban nyerte el az ezüst érmét. Csak Schmid és Orbán győzte le. A bronzéremért levívott hármas holtversenyt a román Nicol nyerte.

Kiemeli a nagy meleg ellenére színvonalas döntőt, s a magyar Palócz Endre és az Olasz Tosti kiváló biráskodását.

A csapatversenyek első fordulója után egyik csapat sem mutatott különösebb fölényt a többivel szemben. A negyedöntőben egyedül a magyar-holland mérkőzés volt sima lefolyású. A Szovjetunióknak komoly nehézséget jelentett a francia csapat kiverése, s Olaszországnak és Németországnak is nagyot kellett vinni ahhoz, hogy ellenfeleit Lengyelországot, ill. Romániát legyőzzék.

A középdöntőben ott volt az 1959. évi döntő három tagja: Magyarország, Szovjetunió és Németország. A negyedik tag Franciaország helyét Olaszország váltotta fel.

Végül is az I. helyet nagyszerű vívással a Szovjetunió szerezte meg Magyarországgal szemben.

A PÁRBAJTŐR versenyekről Dr. Ricardo Levane a Dél-Amerikai Vívószövetség elnöke számol be.

Megállapítja, hogy sohasem volt még ennyi induló olimpiai párbajtőrversenyen. Számszerint 85 egyéni induló 35 országból!

Két selejtező volt szükséges ahhoz, hogy a negyedöntőre 24 vivő maradjon állva. Ide még minden ismert nevű versenyző bejutott, de már ez a forduló, mivel innen a versenyzők 50 %-ának ki kellett esni, már komoly küzdelmet hozott. Érdekes, hogy a negyedöntők kezdetén hat nemzet még mindhárom versenyzőjével képviselve volt: Németország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Lengyelország és a Szovjetunió.

A döntő igen nagy számú közönség előtt folyt le, s bár 5 órát vettek igénybe, a közönség végig kitarzott. Az asszók legtöbbit az időtartárig tartott.

A döntő vége felé Sákovitsnak 4 győzelme volt, s ha utolsó ellenfelét a francia Dreyfust legyőzte volna, úgy ő is vivhatott volna holtversenyt az első helyért, mivel azonban nem sikerült neki, így az első helyet az 5 győzelmes Delfino és Jay döntötték el egymás között. Delfino mindjárt 2:0-ra vezetett, s a vezetést végig tartva 5:2-re győzött. Sákovits csak a III. helyért vivhatott a szovjet Habarovval, akitől 8:7-re vereséget szenvedett.

Az új olimpiai bajnok Delfino bizonyítékát adta egyéni stílusának, melyben a támadás indítás és a gyorsaság a főelem. Erőből viv, pengéje mindig az ellenfelet fenyegető helyzetben van, s a kedvező pillanatot kivárva, támadása mindenkor veszélyt jelent ellenfelére.

Immár második alkalom, hogy a szerencse nem mosolygott rá Allan Jayre. Már 1959-ben kicsuszott kezéből a párbajtőr világbajnokság, amikor is Habarovval kellett holtversenyt vívnia. Ekkor azonban a tőrvilágbajnokság megnyerésével vigasztalódhatott. Jay igen mozgékony, ellenfelét úgy közelíti meg, hogy annak pengéjét ütögetve keresi a távolságot. Pontos hegye van és igen jók a flesstámadásai.

A világbajnok Habarov, igen jól védekezik, karját jó ütemben huzza vissza. Nagyszerű érzéke van, a távolságtartás iránt, s nagy biztonsággal támad, nem feledkezve el a védekezésről sem. Kedvelt szurása az ellenfél jobbkarja ellen irányul. Ritkán flessel, de ellentámadásai tüneményesek. Vivását általában - mint a legtöbb szovjet vívót - az athléti-
tikus mozgás, a megfelelő kondíció jellemzi.

A csapatverseny is csucst hozott, mivel azon öt világrész 21 csapata indult.

Az előmérkőzések során a kétségtelenül gyengébb erőt képviselő 7 csapat esett ki. Itt azonban illik megemlékezni Libanon teljesítményéről, mely első ízben vett részt olimpián és mind Svájc, mind a félelmetes erőt képviselő szovjet csapat ellen 8:8 arányu döntetlent ért el, s csak tussaránnyal maradt alul.

Ez után a nyolcadöntőt már direkt kieséssel vívták, s innen meglepetésre Franciaország esett ki, Svájctól elszenvedett veresége folytán. Luxembourg-Lengyelországot verte ki.

A negyeddöntőbe Magyarország, Olaszország, Nagy-Britannia és a Szovjetunió jutott. Itt általános meglepetésre a magyar csapat az angoloktól vereséget szenvedett.

A döntőben Olaszország fölényesen védte meg olimpiai bajnokságát a Szovjetunióval szemben, melyet Helsinkinél előbb Melbourneben is megszerzett.

A KARD versenyekről dr. Bay Béla ír.

A 75 vívó küzdelme csak a harmadik fordulóban hozott meglepetést. Innen Lefevre, Zub, Asiatini és Quartler esett ki.

A középdöntőből esett ki: Gerevich, Roulot, Ferrari és a román Rohonyi.

A döntő igen kiegyensúlyozott küzdelmet hozott, s igen sok asszó végződött 5:4 arányban. Bár Kárpáti ellenfeleivel szemben jelentős fölényben volt, a bajnokság sorsa mégis az utolsó asszójában, egyetlen találaton dőlt el. Ha Kárpáti ezt az egyetlen tust a nagyszerű Pavlovszky ellen nem éri el, akkor az olimpiai játékok történetében páratlan eset állt volna elő: Hatos holtverseny az első helyért Kárpáti, Horváth, Calarese, Arabo, Zabloczky és Pavlovszky között!

Itt is, mint az olimpiai versenyek többi fegyvernemében megállapítható volt, hogy az eredményeket az idegek, az akarat és az összpontosítás döntötték el. Kárpáti győzelmével az egyetlen volt, aki Melbourneben szerzett címét meg tudta védeni. Nagyszerű taktikával vívott, jól érezte az ütemet s általában vivása a melbournei fényében ragyogott.

A második helyezett Horváth Zoltán gyengébb kezdés után szokta meg az olimpia légkörét. Az ezüstérmes Calarese, Arabo és Zabloczky ellen vívott holtversenyben szerezte meg. Hála jó idegeinek, időnként elveszettek vélt asszókat nyert meg.

Calarese az olasz temperamentum tipikus képviselője. Ha tartja nagyszerű elődeinek technikáját, a nemzetközi versenyek egyik félelmetes résztvevője lesz.

Arabo temperamentumos vivása nem igen tér el Calarese-től, és főleg a verseny alatti szívóssága nagy értéke. Ha a szerencse rámosolygott volna a Kárpátival vívott asszó 4:4-es állásánál, ő nyerte volna el az aranyérmes.

Zabloczky az első asszóban elszenvedett veresége után váltakozó formában vívott, időnként nagyszerű dolgokat csinált.

Pavlovszky zseniális vívó. Az előmérkőzéseken fényesen vívott, de a döntőben teljesítménye elhalványult. Látszott rajta, hogy hosszabb ideig beteg volt, s nem tudott megfelelő edzéseket folytatni.

Tischler és Rilszkij szépen vívtak, de a balszerencse üldözte őket, s így helyezésük tudásukat nem tükrözi megfelelően.

A csapatversenyen 18 csapat indult. A selejtező után megmaradt 12 csapatból a DT. négyet: a magyar, szovjet, lengyel és olasz csapatot kiemelte, majd összesorsolta a másik nyolc négy győztesével.

A negyeddöntőben Lengyelország az Egyesült Államok ellen, Magyarország-Olaszország ellen győzött.

A döntőben először a lengyel csapat vezetett 3:0-ra, majd a magyarok egyenlítették. Ettől kezdve Magyarország csapata a vezetést nem engedte ki kezéből s kemény küzdelem árán győzött.

Ezzel az olimpiával befejezte versenyzői pályafutását néhány nagy vívóegység, akik hosszú évek során biztosították a magyar kard elsőségét. Pavlovszky kivételével nem képes olyan vivásra senki mint Kovács, Gerevich és Kárpáti. Meg vagyok azonban győződve, hogy amint a többi fegyvernemben is, úgy a kardvívásban is sok fiatal tehetség bontogatja szárnyait.

Nem lehet még most megjósolni, hogy melyik nemzet okozza a sok közül a jövőben a legnagyobb meglepetést. Mi magyarok megtanítottuk a kardvívás technikáját a világnak, s ha nem vigyázunk, könnyen előfordulhat, hogy babérjainkat erősen megtépázzák.

A kardvívás elsősorban a magyar mesterek révén fejlődik az egész világon. Európán kívül főleg az Egyesült Államok vívó között láttunk fiatal tehetségeket, akiknek szavuk lesz a jövőben, s az elkövetkezendő versepyeken jelentős szerepet játszhatnak.

Hasonlóképpen szép jövőt jósolok a fiatal szovjet Asiatini-nek, aki ez alkalommal még a szükséges rutinnal nem rendelkezett.

Külön kiemelendő a verseny zökkenésmestes lebonyolítására, valamint a kiváló bírászkodás, melyhez hasonló évek óta nem láttunk.

0-0-0-0-0

A Franciaországban megrendezett René Monal vándordíjas egyéni párbajtőrverseny eredményei a negyeddöntőtől kezdve:

Guittet /francia/ - Dagallier /francia/ 5:2, 5:4
Steininger /svájci/ - Moitz /német/ 5:3, 5:2
Brodin /francia/ - Lhuiller /francia/ 4:5, 5:2, 6:5
Marini /olasz/ - Netter /francia/ 5:1, 5:3

Középdöntő

Guittet - Steininger 4:5, 5:3, 5:3
Marini - Brodin 5:4, 2:5, 6:5

Döntő

Marini - Guittet 5:4, 6:5

Ezt a versenyt 1957-ben Dagallier, 1958-ban Hoskyns, 1959-ben D'Oricla nyerte.

0-0-0-0-0

Olaszország-Franciaország párbajtőr csapatmérkőzés a Molié Kupáért 17:8 arányu olasz győzelmet hozott. Delfino 4, Breda 4, Marini 4, Saccaro 4, Albanese 1 gy. ill. Schraag 2, Dorde 2, Dagallier 1, Feith 1 gy.

VERSENYRŐL — VERSENYRE...

Rovatvezető: Dr. Cziffra András

Január hónapban megkezdődött az év tájékoztató versenyének első sorozata is. Már az első verseny számos meglepetéssel szolgált. Minthogy azonban a sorozat lapunk zártáig nem ért véget, arról egységesen a következő számunkban számolunk be.

December hó második felében a XXI. ker. Sportiskola serdülő fiú tör versenyt rendezett, amelyen a 30 induló között a fővárosiakon felül Debrecen és Pécs is szép számmal képviselve volt. Közülük az előbbieket feltűnően jól szerepeltek. Már az előmérkőzések is igen hevesek voltak és két csoportban is hármas holtverseny alakult a 3-3 győzelmek között. Ugyanez volt az eset a középdöntő második csoportjában, ahol Ábrahám /BVSC/ ilyen hármas holtverseny után esett ki. A döntő mezőnye is kiegyenlített erejűnek bizonyult. Az élmezőny körbeverte egymást és igen sok volt az 5:4 győzelem. Végeredményében 6-6 győzelemmel Bányörgyi János /DVSC/ és Heim Bálint /XXI. ker./ végeztek az első helyen. Közülük az előbbi bizonyult az újravívás során jobbnak. III. Surányi Ferenc /DVSC/ IV. Fodor István /DVSC/ V. Marosvári József /Pécs/ VI. Kovács Gábor /Pécs/ VII. Pulay György /BVSC/ VIII. Marót Károly /BVSC/ IX. Olasz Pál /DVSC/. Főbírák: dr. Kléh László és Valent György.

Ugyanakkor a Csepel SC. ifjúsági fiú tör versenyt rendezett, amelyen 56-an indultak, köztük Szentendre, Tatabánya, Diósgyőr, Kecskemét, Szentes, Csongrád és Debrecen fiataljai is. A verseny első fordulóját körmérkőzéses, a továbbiakat közvetlen kieséses rendszerben vívták. Ezt ennél az ifjúsági korosztálynál a nagy létszám és kicsi terem okozta. - szükséges megoldásnak kell tartani. A versenyen elindultak legjobb ifjúsági párbajtőrözőink is és több kevesebb sikerrel szerepeltek. Meglepetés volt, hogy Préda István /Honv./ nem jutott be a nyolc legjobb közé. A szentesi Bercelli Sándortól szenvedett 8:7 arányban vereséget. Végeredményében I. Szlovenszky Lajos /Vasas/ II. Bercelli Sándor /Szentés/ III. Andor Ákos /V. Meteor/ IV. Török Tibor /BVSC/ V. Heiberling János /MTK/ VI. Szekeres Béla /V. Met./ VII. Maróth Péter /BVSC/ VIII. Arday Barnabás /Vasas/. Főbírák: Mosonyi Emil és Praybilla György.

A Csatornázási Művek III.o. kardversenyén 46 vívó lépett pástra. Itt az előmérkőzések során igen sok hármas holtversenyre került sor. A középdöntőben ilyen egy helyért vívott hármas holtverseny után biztosította csupán döntőbeli helyét Csákay, aki azután a hagyományoknak megfelelően ott már igen jól szerepelt, csak Horváth Imre /Csat.M./ előzte meg, aki imponáló fölényrel minden ellenfelét megverte. II. Csákay Zoltán /V.Meteor/ III. Szabó Tibor /V.Met./ IV. Horváth Dezső /Vasas/ V. Horváth Tibor /Csepel/ VI. Németh László /BVSC/ VII. Laczó István /Vasas/ VIII. Bozóky Ferenc /BVSC/ IX. Székely János /V.Met./ Főbírák: Berty Imre és Baráth Csaba.

A V.Meteor december 28.-án gyűjtötte egybe az ország uttörő és serdülő korosztályu vívóit. A Meteornek ez az üdvös kezdeményezése országsszerte nagy visszhangra lelt. Vidékről is sokan jöttek el, hiszen ennek a két korosztálynak jóformán csak a Meteor megismétlődő versenyein van alkalmuk tudásukat összemérni. Ezenfelül arra is kínálkozott alkalom, hogy képesítést is szerezzenek. A részletes eredmények a következők: Az indulók száma összesen 317. A résztvevő szakosztályok száma 21. Uttörő korosztály: Leány tőr I. Száray Márta /V.Met./ II. Mónus Erzszi /Szentés/ III. Oláh Katalin /Eger/, Fiu tőr I. Danics Ferenc /Szolnok/ II. Papp István /V.Met./ III. G.Kiss Gyula /Szolnok/. Kard I. Nagy Zsolt /MEDOSZ/ II. Fáy Tamás /Csongrád/ III. Jakab László /Eger/. Serdülő korosztály: Leány tőr I. Sárdy Anna /V.Met./ II. Németh Éva /Tapolca/ III. Dessewffy Yvette /V.Met./ Fiu tőr I. Bercelli Sándor /Szentés/, II. Németh /Keszthely/ III. Szabó /Tapolca/. Kard I. Magos Mihály /V.Met./ II. Kovács László /Eger/ III. Hammang Ferenc /V.Met./

Az összpontversenyben: I. Vörös Meteor, II. Egri Sportiskola, III. Szolnoki MÁV, IV.-V. Tapolcai MÁV és Bp. Vasas, VI. Józsefvárosi Sportiskola.

Ezzel a versennyel egyébként lapunk más helyén még foglalkozunk.

Az új esztendő első versenynapján a Vasas és Betonut együttesen III.o. kardversenyt rendezett, ami egyben az első pontszerző verseny is volt a Szövetségi Kupa keretében. Ehhez képest aránylag nem is volt sok induló. Mindössze 45 vívó lépett pástra. A verseny színvonala aránylag magas volt és a küzdelem heves. Több csoportban csak hármas holtverseny után dőlt el a továbbjutás kérdése. A jól vívó egriek a középdöntőben véreztek el. A verseny sorsa az utolsó találatalnál dőlt el, Horváth Tibor /Csepel/ és Vajna Zoltán /MEDOSZ/ között az előbbi javára. Az utánuk következő mezőny teljesen körbeverte egymást, úgyhogy csak a találatarány döntötte el a sorrendet. III. Horváth Dezső /Vasas/ IV. Paczkó Arpád /Petőfi/ V. Turbék Béla /V.Met./ VI. Hiller Péter /Vasas/ VII. Györvári Sándor /OSC/ VIII. Radnóti Péter /Elektr./ IX. Erdélyi Péter /Elektr./. Főbírák: Berty Imre és Palócz György.

Ugyanakkor ugyanott ifj. fiu tőrversenyt is rendeztek. Ezen negyvenen indultak. A versenyt ugravivás után Szlovenszky /Vasas/ nyerte Buday /Józsefv./ előtt. III. Papp /V.Met./ IV. Markovits /Petőfi/ V. Schumann /Vasas/, VI. Licov /Vasas/ VII. Baltazár /Vasas/ VIII. Fűredi /Csepel/ IX. Nagy /OSC/. Főbírák: Kőbel Emil és Mészáros József.

Az Elektromos III.o. férfi tőrversenyén 73 vívó indult. A küzdelmek igen kiélezettek voltak. Sok volt az ugravivás. Az elődöntő során négyes holtversenyre is került sor. A tőr területére kiránduló Dodek /BVSC/ a középdöntőben vívott holtverseny során csak 5:4 arányban maradt alul Kunfalvival /Spart./ szemben. A döntő mezőnye is kiegyenlített volt. Első helyen egyaránt 6-6 győzelemmel Fancsali Iván /Elektr./ és Horváth Kornél /U.Sp.Isk./ végeztek. Az ugravivás során Fancsali bizonyult jobbnak. III. Takács Antal /Vasas/ IV. Szlovenszky Lajos /Vasas/ V. Kunfalvy Péter /Spart./ VI. Ott Márton /BVSC/ VII. Kisfalusi Gábor /Elektr./ VIII. Fehér Elemér /OSC/ IX. Ferenczy Attila /Csepel/. Főbíró: Berty Imre.

Vidéki versenyek.

Az alföldi mezővárosokban, a Duna-Tisza közén örvendetesen megélénkült a vívó élet. Átmeneti pangás után újra szorgalmasan csattognak a pengék. Áll ez elsősorban Kecskemétre, ahol a Vörös Meteor máris küzdelembe indította fiatal vívóit. Példamutató kezdeményezésével a környező városok vívóéletére is kedvezően hat. Elsőnek október közepén Kiskőrösön tartott bemutatót, majd otthonában háziverseny keretében tisztázta az erőviszonyokat. Ennek során a női tőrben Hajdu Ágnes győzött Thyll Éva előtt, a kardszámot pedig Rozsnyai József nyerte Sárközi Istvánnal szemben. Később november folyamán a férfi tőrözők között rendezett versenyt, amelyen Szabó Attila lett első Bánó Csaba előtt. December folyamán női és férfi tőr csapatuk mérte össze erejét a nagykőrösiakkal. Mindkét számban a kecskemétiiek győztek. Ugyanakkor Cegléden is élénk volt a vívó élet. A helybeli fiatalok a Szolnoki MÁV ifjúsági versenyzőivel mérték össze erejüket leány és fiu tőrben. Az előbbi számot a Ceglédi VSE, utóbbit a szolnokiak nyerték. Egyénileg a ceglédi Magyar Sarolta érte el a legjobb eredményt. Itt kell megemlítenünk, hogy az orosházi gimnázium kardcsapata is először lépett pástra. A szegedi Radnóti és a hódmezővásárhelyi gimnázium csapataival mérte össze erejét. Reméljük róluk is még sokszor fogunk hallani. Ugyancsak először vettünk hirt a gyomai MEDOSZ vívóiról, akik a megyei bajnokságok során két bajnokságot is szereztek, mégpedig Lakatos István tőrben és Hegyesi József kardban.

A fővárosban és vidéken egyaránt egyre nagyobb számban elszaporodó sportiskolák vívói először tartottak országos versenyt Egerben. A kétnapos versenyen mintegy 75 vívó gyűlt össze. A verseny igen színvonalas volt. Az egyes fegyvernemek végeredménye: Női tőr I. Csányi Magda /Eger/ II. Sáfár /Bp./ III. Bertalan /Békéscsaba/ IV. Juhász /Békéscsaba/ V. Bálint /Bp./ VI. Medve /Ujpest/. Férfi tőr I. Papp /Bp./ II. Horváth /Ujpest/ III. Budai /Bp./

IV. Mező /Ujpest/ V. Bablonkai /Eger/ VI. Benedek /Békéscsaba/. Kard I. Kovách László /Eger/ II. Lajos /Eger/ III. Kutnyák /Eger/ IV. Jakab /Eger/ V. Marosvári /Pécs/ VI. Boócz /Eger/. Az összetett pontversenyt Eger nyerte, II. Ujpest, III. Bp. Józsefváros.

A szegedi sportiskolások ifjúsági férfi törversenyén első lett László /szeged/ II. Magyar /Csongrád/ III. Fáy /Csongrád/.

Október folyamán Veszprém-ben rendezték a II.o. férfi tőr és kardvívók részére a hagyományos Bakony Kupát, amelynek mindkét számát Major Ferenc /Veszprém/ nyerte. Tőrben II. Kocsis /Veszprém/ III. Kovács /Veszprém/ IV. Vajda /Veszprém/ V. Tisztartó /Veszprém/ Kardban II. Lipóth /Veszprém/ III. Palágyi /Veszprém/ IV. Grünert /Bfüred/ V. Tisztartó /Veszprém/

A vasutas vívószakosztályok ifjúsági csapatainak sorozatos találkozója az Ifjúsági Vasutas Kupa küzdelmeinek során nagy vidéki sikereket hozott. 19 együlbület közül immár harmadikban a Hódmezővásárhelyi MÁV-UTE nyerte a kupát. II. Tapolca III. BVSC. - Az egyéni számokban is jól szerepeltek a vidéki vasutas vívók. Így férfi tőrben Kamuti Jenő mögött Demecs és B.Nagy a két tehetséges szolnoki fiatal a II. ill. III. helyet foglalták el jóval megelőzve a VIII. helyen végző Kamuti Lászlót. A kard számban Dávid /BVSC/ győzött Detre /BVSC/ előtt. III. Biró /BVSC/.

A diósgyőri II.o. férfi törversenyt újravívás után Kassai /DVTK/ nyerte klubtársa Szakács előtt. III. Fenyvesi /BVSC/ IV. Dancsházi /BVSC/ V. Nemes /DVTK/ VI. Láng /DVTK/ VII. Soffel /DVTK/ VIII. Hoppál /Sárospataki MEDOSZ/ IX. Korpás /DVTK/.

A Székesfehérvári Vasas ifjúsági férfi törversenyén ritka nagyszámu /68/ mezőny gyűlt össze. Első lett holtverseny után Szlovenczky /Bp.Vasas/ Radványi /BVSC/ előtt. III. Németh /Keszthely/ IV. Schumann /Bp. Vasas/ V. Bercellédi /Szfv./ VI. Marton /Keszthely/ VII. Surányi /Debr./ VIII. Arday /Bp.Vasas/ IX. Licov /Bp.Vasas/.

A PEAC november 20.-án III.o. párbajtőrversenyt rendezett, amelyen mindössze 10 vívó lépett pástra. A verseny azonban ennek ellenére igen színvonalas volt és a II.o.-ra minősített. A döntő résztvevői körbeverték egymást. Így a győztest és a VI. helyezettet egyetlen győzelem választotta el egymástól. Végeredményében I. Gyenge András /PEAC/ II. Madarász Attila /Veszprém/ III. Balázs István /SZEAC/ IV. Szepes L. /PEAC/ V. Császár Lajos /PEAC/ VI. Rác Ferenc /SZVSE/ VII. Csányi Ernő /SZVSE/ VIII. Kállai Zoltán /Szolg.Spart./.

Ezen a versenyen, de más vidéki versenyeken is igen érezhető volt a benevezett fővárosi vasutas vívók távolmaradása. A MÁV január 1-től korlátozta a sportkezdeményeket s így a vidéki versenyek még nagyobb mérvű elnéptelenedésével kell sajnos számolni. - Egy héttel később a II.o. férfi törözők találkoztak Pécsen. A 17 vívó az első forduló kórmérkőzéses, majd az állva maradt 8 vívó közvetlen kieséses rendszerben vívtak. A küzdelmek igen szorosak voltak. Végeredményében első lett Haraszty László /Tatabánya/ II. Kovács Antal /PEAC/ III. Pálmány István /Bp.Honv./ IV. Jakab Attila /DEAC/ V. Ravasz Nándor /Kaposvári Kinizsi/ VI. Réfi Géza /Bp.Spart./ VII. Várnagy Csaba /PVSK/ VIII. Baranyai László /Bp.Honv./. A főbírói teendőket Varga Mihály és Szócs Bertalan látta el nagy megelégedésre.

December 11.-én Veszprém-ben férfiak és nők számára III.o. törversenyt rendeztek. Mindkét verseny mezőnyében alig akadt minősített vívó s így annak összetétele nem ütötte meg a minősítési követelményeket. A nők versenyét 22 induló közül Baloghi Éva /Bp.Honv./ nyerte II. Szentai Ágnes /Bp.Honv./ III. Horváth Judit /Bp.Honv./ IV. Székér Eszter /Veszprém/ V. Golubics Anikó /BVSC/ VI. Sándor Erzsébet /Bp.Honv./ VII. Szőke Judit /Keszthelyi MÁV/VIII. Horváth Katalin /Veszprém/ IX. Barlahidi Hajnal /Sopr.MAFC/. - A férfiak versenyén 17-en indultak. Hármas holtverseny után Tóth Miklós /Veszprém/ lett az első Terék Nándor /Bp.Honv./ ill. Polgár András /Csepel/ előtt. Ez a három versenyző kimagaslott a mezőnyből. IV. Sümegh Nándor /Sopr.MAFC/ V. Polákovics Gyula /BVSC/ VI. Czánt Ákos /Honv./ VII. Döme Péter /Bfüred/ VIII. Sigmónd András /Veszprém/ IX. Jánoska Péter /Veszprém/ Főbírók: Zatkalik László és dr.Sárga Ferenc

A SZEAC december 18.-i III.o. párbajtőr versenyén mindössze öt-en indultak. I.Rác Ferenc /SZVSE/ II.Nagy Barna /OSC/ III.Csányi Ernő /SZVSE/. Főbíró: Jávorkai István.

Január 8.-án Szolnokon III.o. férfitőr és ifj. kardversenyt rendeztek. A 11 törvívó közül első lett veretlenül Bercelli Sándor /Szentesi MÁV/ II. Bali Imre /Szolnoki MÁV/ III. Ulicsnik Sándor /Szolnok/ IV. Jerszi Gábor /Eger/ V. Munkácsi István /Szolnok/ VI. Balajti Csaba /Szolnok/ VII. Soós István /Eger/ VIII. Bablonkay Kornél /Eger/. - A kardversenyen ugyan csak 11 vívó lépett pástra. Ezt a számot ugyan csak veretlenül Kövics István /Szolnok/ nyerte. II. Boócz Sándor /Eger/ III. Jakab László /Eger/ IV. Kutnyák Gyula /Eger/ V. Thoma Csaba /Eger/ VI. Keskeny Sándor /Szolnok/ VII. Szép István /Szolnok/ VIII. Bársony Ferenc /Szolnok/. Főbírók: Tihanyi Lajos és Csányi Barna.

A Pécsi Vasutas SK ifjúsági kardversenyét 12 induló közül Keresztes Tamás /PVSK/ biztosan nyerte klubtársa Sétáló Mihály előtt. III. Kasza György /PVSK/ IV. Köves Péter /Sp.Isk./ V. Szelenczi Mihály /Sp.Isk./ VI. Marosvári József /Sp.Isk./ VII. Kovács Gábor /Sp.Isk./ VIII. Várnagy Levente /PVSK/. - Az ugyanakkor rendezett III.o. férfi törversenyén 14 vívó lépett pástra. A verseny a II.o.-ra nem minősített. Első lett veretlenül Keresztes Tamás /PVSK/ klubtársa Góbel Róbert előtt III. Szilvási József /PVSK/ IV. Ficze Béla /PVSK/ V. Kasza György /PVSK/ VI. Marosvári József /Sp.Isk./ VII. Benke Zsolt /PVSK/ VIII. Várnagy Levente /PVSK/ IX. Tunyogi Miklós /PVSK/. A BVSC vívóinak távolmaradása folytán mindkét verseny teljesen házi jellegű volt. Főbíró: Cséte István.

1961. március havi versenynaptár

		Rendezi:
III. 4 - 5.	Orsz. ifj. férfi és nőitőr egyéni és csapatbajnokságok	M.V.Sz.
5.	II.oszt. párbajtőr III. oszt. női tőr Ifjúsági kard II. oszt. férfi tőr II. oszt. kard Ifjúsági férfi tőr Ifjúsági női tőr Ifjúsági női tőr	O.S.S. Honvéd Csepel Tatabánya Elektromos Hódmezővásárhely Szombathelyi Haladás Nagykanizsa
III. 11 - 12.	Országos ifj. párbajtőr és kard egyéni és csapatbajnokságok	M.V.Sz.
	I. oszt. női tőr /3. válogató/ Bp. Bajnokság /Szöv. Kupa/ III. oszt. férfi tőr III. oszt. kard és ifj. tőr III. oszt. kard III. oszt. női tőr III. oszt. kard és ifj. fiu tőr Ifjúsági fiu tőr Ifjúsági leány tőr	M.V.Sz. Csepel SC. Szolnok Diósgyőr Komárom Pápai MÁV. Egri Sportiskola Orosháza
III. 19.	I. oszt. férfi tőr /3. válogató/ Budapest Bajn. /Bp.Szöv.Kupa/ II. oszt. női tőr Ifjúsági párbajtőr I. oszt. kard /Gerevich emlék verseny/ I. oszt. párbajtőr II.oszt. férfi tőr II.oszt. férfi tőr II.oszt. kard III. oszt. női tőr és III. oszt. kard III. oszt. női tőr és ifjúsági kard III. oszt. kard	BVSz. Bp. MEDOSZ Borsod m. Szöv. Debreceni EAC. Salgótarjáni Kohász. Szegedi EAC. Sztálinváros Pécsi VSK. Veszprémi "Haladás" Soproni MAFC.
III. 25 - 26.	I. osztályu párbajtőr /3. válogató/ Budapest Bajnokság /Bp.Szöv.Kupa/ 26. I.oszt. kard /3. válogató/ Budapest Bajnokság /Bp.Szöv.Kupa/ II. oszt. férfi tőr Ifjúsági kard II. oszt. nőitőr II. oszt. nőitőr III. oszt. férfitőr III. oszt. férfitőr és ifj. leánytőr Ifjúsági leánytőr Ifjúsági kard	BVSz. BVSz. Honvéd Bp. Vasas Debreceni VSC. Székesfehérvári Vasas Szombathelyi Haladás Szolnoki MÁV. Kecskemét Balassagyarmat

A versenyek megrendezése csak akkor vehető biztosra, ha azokról kiírás is érkezik.

Ára példányonként 3.- Ft
Szerkesztőség: V. Hold u.l.
II.em. 221. Telefon: 121-117.

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
Megjelenik minden hó 15.-én.

Készült a Statisztikai Kiadó Vállalat nyomdájában 320/1961.

Felelős vezető: Garádi László